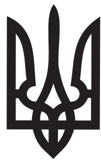
СУБОТА, 26 ЛЮТОГО 2005 РОКУ ■ № 37 (3537)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Для ефективної взаємодії влад різних рівнів

Депутати і голови сільських, міських та селищних рад. Під час учорашнього засідання наголошувалося на доцільності ширшого представництва регіонів. За словами Володимира Литвина, до участі у перших Всеукраїнських зборах запрошено Президента України Віктора Ющенка та Прем'єр-міністра Юлію Тимошенко. Учора було створено робочі групи з питань організаційного та матеріально-технічного забезпечення, з підготовки матеріалів та доповідей. До складу організаційного комітету увійшли всі члени консультативно-дорадчої ради з питань місцевого самоврядування при Голові ВР — представники органів конгресу місцевих і регіональних влад України, Асоціації міст України та громад, української асоціації місцевих та регіональних влад.

23 квітня в національному палаці «Україна» відбудуться перші Всеукраїнські збори місцевих представницьких органів влади. Таке рішення прийнято під час учорашнього засідання організаційного комітету з підготовки цих зборів. Як повідомив прес-секретар Голови Верховної Ради Ігор Сторожук, на велелюдному вічі планують обговорити нинішній стан, проблеми та перспективи розвитку місцевого самоврядування. А також — законодавче забезпечення діяльності, систему фінансування та ефективну взаємодію влади різних рівнів. У зібранні візьмуть участь

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ **БЛІЦОПИТУВАННЯ — МИКОЛАЇВ**

Навіщо, на вашу думку, потрібна пенсійна реформа?

Ольга Третична, 23 роки, секретар-референт:

— Щиро кажучи, ані про пенсію, ані про пенсійну реформу я ще не задумувалася. Але впевнена, що в старості в людини менше потреб. Не треба багато витрачати, наприклад, на одяг чи розваги. Хоча, звісно ж, шкода наших злиденних старіків.

Іван Миколайович, 63 роки, непрацюючий пенсіонер:

— Я одержую пенсію як державний службовець. Порівняно з іншими пенсіонерами вона досить висока. До того ж підвищується залежно від зарплати тієї посади, з якої я пішов на пенсію. На життя вистачає, але так вже влаштована людина, що грошей ніколи не буває вдосталь.

Наталя Адамівна, 53 роки, маляр:

— Пенсійна реформа потрібна. Насамперед для того, щоб не допустити «зрівнялівки» в одержанні пенсій. Я все життя працювала, з 14 років, і хочу мати гідну пенсію. А ось моя сусідка, в якої виробничий стаж невеликий, повинна одержувати менше. Так буде справедливо.

Степан Білобородько, 44 роки, водій:

— Дивлюся на своїх батьків і розумію: якби не моя допомога, їм би просто не прожити. Вони, звичайно, раді навіть незначному підвищенню пенсій. Але правильніше зробити так, щоб доходи пенсіонера та працюючого були однакові. Зростають ціни, тарифи на житло, і пенсії на все це має вистачати.

Олена ІВАШКО.

(Продовження теми — на 4-й стор.).

■ **У НОМЕР**

Водні процедури відміняються

Керівництво колективного підприємства «Донецькводоканал» має намір обмежити водопостачання місту. Такі заходи комунальники пояснюють низьким рівнем оплати за воду у поточному місяці — 36 відсотків. Заборгованість минулих років перевищує 34 мільйони гривень. Якщо скоротять ліміти на водопостачання, «Донецькміськводоканал» буде змушений зупинити чотири насосні станції. Тоді райони, які мають найбільші борги за спожиту воду, взагалі сидітимуть на «сухому пайку», **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Надзвичайна вірусна ситуація

Надзвичайну ситуацію у зв'язку з масовими захворюваннями на грип оголошено на Вінниччині. Щодня медики реєструють майже п'ять тисяч випадків застуди та гострих респіраторних інфекцій. Епідемічний поріг захворювання перевищено удвічі (120 хворих на десять тисяч населення). Найвищий рівень захворюваності у Вінниці, Жмеринці, Козятині. Оголошено карантин у школах та низці інших навчальних закладів. Протистояти хворобі допомагають щеплення, проте їх в області зроблено лише 859 особам (200 — за рахунок бюджетних коштів, решті — за власні). Уперше за багато років питанню боротьби із грипом, проблемам профілактики та лікування була присвячена нарада голів райдержадміністрацій, **передає наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Як податковий інспектор «нагрів» державу

Одеська облпрокуратура порушила кримінальну справу за фактом завдання збитків державі на суму 17 мільйонів доларів працівником спеціалізованої податкової інспекції Приморського району. Він із порушеннями оформляв продаж нерухомого майна одного з одеських підприємств, яке має стратегічне значення для України.

На підприємстві для погашення податкової заборгованості в 200 тисяч гривень було вирішено реалізувати частину його активів. Однак під час проведення експертизи вартості пропонованого до продажу майна використовувався фальшивий технічний паспорт підприємства. Нехитра комбінація дала змогу продавати один квадратний метр площі за ціною 35 доларів за фактичної ринкової вартості 300 «зелених», **інформує наш власний кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Катерина ФОМЕНКО, голова підкомітету з питань місцевих бюджетів: «Досі Кабмін не подав до парламенту зміни до бюджету 2005 року, хоча до 15 лютого мав це зробити...»

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

200-літній ювілей

Харків. Учора Національна юридична академія імені Ярослава Мудрого відзначила 200-літній ювілей. В урочистостях узяв участь і виступив з промовою в палаці студентів Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Привітати ювілярів прибули також керівники вищих судових органів, силових міністерств, інших державних відомств. Для багатьох із них це було подвійне свято, адже навчалися вони у цьому знаменитому навчальному закладі, **передає наш власний кореспондент Микола КОСИЙ.**

Інтеграцію почнемо з юристів

У Брюсселі вчора відбулося третє засідання міністрів юстиції і внутрішніх справ у форматі «Україна—Трійка ЄС». Українську делегацію очолив міністр юстиції Роман Зварич. Сторони обговорили Гаазьку програму та програму розвитку зовнішніх відносин ЄС у сфері юстиції, свободи і безпеки, а також європейську політику сусідства. Було розглянуто нещодавно прийнятий План дій «Україна—ЄС» у сфері юстиції і внутрішніх справ, а також графік його імплементації, зокрема, з питань надання притулку, управління міграцією, візового режиму і боротьби з організованою злочинністю, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Для приватних вагонів тарифи особливі?

Антимонопольний комітет розглянув питання про зловживання «Укрзалізницею» монопольним становищем у встановленні цін на перевезення вантажів. Своїм рішенням він зобов'язав порушника припинити неправомірні дії та сплатити штраф — 40 тисяч гривень.

(Продовження теми — на 4-й стор.).

Земляки, на форум!

Українська Всесвітня координаційна рада має намір організувати 21—22 серпня у Києві четвертий Всесвітній форум українців. Про це йшлося під час учорашньої зустрічі Голови Верховної Ради Володимира Литвина з членами президії цієї ради. Представники діаспори попросили главу парламенту допомогти в організаційно-фінансовому забезпеченні цього заходу.

Голова ВР висловив готовність сприяти організації четвертого форуму. І пообіцяв, що звернеться до Президента України і Прем'єр-міністра. «Необхідно вивести на державний рівень підготовку цього заходу», — зазначив глава парламенту. Він також повідомив, що Віктор Ющенко висловився за створення департаменту при Кабінеті Міністрів, який займатиметься проблемами діаспори. На думку Володимира Литвина, такий департамент може бути підпорядковано безпосередньо Прем'єр-міністру України.

■ **ФОТОФАКТ**

З України випроваджено громадянина США Натана Гозмана, якого підозрюють у скоєнні низки злочинів, зокрема в убивстві співробітника поліції в Нью-Йорку.* На знімку: *в аеропорту «Бориспіль» перед примусовим випровадженням з України.

Фото надано Департаментом зв'язків із громадськістю МВС — УНІАН.

Рада Національного банку відклала розгляд питання про відставку свого голови Анатолія ГАЛЬЧИНСЬКОГО

Микола КАТЕРИНЧУК, народний депутат України: «Відповідно до чинного законодавства суміщення посад у виконавчій і законодавчій гілках влади заборонене, тому всі депутати, призначені на посади в органи виконавчої влади, повинні здати свої мандати»

■ ВІТАННЯ

Президент України своїм Указом нагородив народного депутата України, голову підкомітету з питань фінансування соціальних програм Комітету Верховної Ради України з питань бюджету Нощенка Миколу Петровича орденом «За заслуги» III ступеня за вагомий особистий внесок у реалізацію державної програми соціального захисту населення, активну законотворчу громадську діяльність та з нагоди 60-річчя від дня народження.

Депутатська група «Демократична Україна» щиро вітає свого колегу з відзначенням високою державною нагородою та бажає нових успіхів і визначних досягнень.

■ ПРОБЛЕМА

Мегавати запитів заважають працювати

За час роботи у журналістиці з таким довелося зустрітися вперше. До редакції надійшов лист працівників відкритого акціонерного товариства «Південтеплоенергомонтаж». Однак здивував не сам лист — він коротенький, а кількість підписів під ним.

Що ж образило стількох людей? Відповідь проста: робота ВАТ опинилась у полі зору кількох народних обранців, які звернулися із запитами до різних інстанцій, зокрема правоохоронних. Однак обурило колектив не саме звернення, а ті вислови, які вживалися у запитах. А ще те, що неперевірена інформація була розповсюджена в деяких засобах масової інформації.

«Кримінально-монтажна компанія (далі скорочено ЮТЕМ)...», цитують один із запитів автори листа до редакції. Або наводять інші ярлики, які намагаються начепити на колектив: «єдиний танцюрист» у тендерних торгах», «небудівельна організація». І з подивом констатують: «у кінці запиту просять відповідні органи перевірити. Виходить: оголосили на всю Україну, що ЮТЕМ кримінальна компанія, а чи справді це так, просять перевірити!»

Отож далі колектив відкритого акціонерного товариства розбирає кожен пункт звинувачень, які висловлювалися на його адресу.

З'ясовується, підприємство бере участь у проекті «Стабілізація», пов'язаному з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській атомній електростанції і виведенням станції з експлуатації. Зрозуміло, автору, як і читачеві, важко розбиратися у специфічних технічних проектах. Особливо тих, де йдеться про атомну енергетику. Проте не секрет, що проблеми, пов'язані з ліквідацією аварії на ЧАЕС і виведенням станції з експлуатації, потребують значних коштів, які виділяє не тільки держава, а й міжнародні організації.

Ось довкола них і розігрався гамір. Проте колектив спростовує звинувачення на свою адресу, оскільки ЮТЕМ був генпідрядником лише на кількох об'єктах, а в інших виступає як субпідрядник або як член консорціуму, в якому також беруть участь «Атомстройэкспорт» (Російська Федерація), ВАТ «УБ Рівненської АЕС» та «Атоменергобуд». Окрім того, наголошується в листі, що «ЮТЕМ звинувачують у тому, що робота з реалізації проекту «Стабілізація» мала розпочатися 27 травня 2004 року, а насправді контракт консорціум підписав лише 15 липня минулого року».

Колектив відкритого акціонерного товариства не приховує: «Це один з найскладніших проектів. Роботи повинні виконуватися в зонах великих радіаційних полів і під час виконання цього проекту є і ще буде чимало непередбачених проблем. Бажаючим запропонуємо і подiлимося з ними обсягами будь-якої роботи під час реалізації цього проекту».

Власне, на цьому варто й поставити крапку.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

■ УВАГА!

Потьомкінські сходи в аварійному стані

Одеса. Можливо, найближчим часом «візитну картку» міста — Потьомкінські сходи — закриють. Як повідомила начальник Одеського обласного управління охорони нерухомих об'єктів культурної спадщини Наталя Штербуль, ці сходи, яким понад 130 років, уже давно треба капітально відремонтувати. За рекомендацією МНС, на сходах заборонено проведення заходів з масовим скупченням людей — «бабуся» може впасти в будь-який момент.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Високі технології: час відродження

У Комітеті з питань промислової політики і підприємництва розглядають проект закону «Про засади відродження та розвитку електронної промисловості в Україні». Мета документа — забезпечити інтенсифікацію економічного розвитку України та її національної безпеки, обороноздатності й суверенітету. Зокрема, йдеться про комплекс організаційних, законодавчих та економічних заходів, які активізують діяльність наукових організацій.

Окрім того, законопроект визначає основи державної політики у цій сфері: поєднання принципів централізації і децентралізації, саморозвиток, самофінансування, самоокупність, державної підтримки через систему пільг, кредитів тощо.

Табір не хоче йти в небо

Голова Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Геннадій Удовенко зустрівся з віце-президентом Міжнародного благодійного Ромського жіночого фонду «Чіріклі» Земфірою Кондур. Вони обговорили основні напрями діяльності цього фонду, який має регіональні відділення у 14 областях України, та можливу співпрацю з парламентським комітетом.

Народний депутат поінформував Земфіру Кондур про підготовку комітетських слухань у квітні місяці 2005 року на тему «Про сучасне становище народу рома в Україні». Йшлося також про цільову галузеву Програму соціально-духовного відродження ромів України на період до 2006 року. З. Кондур наголошувала на відсутності належного бюджетного фінансування багатьох позицій зазначеного документа і повідомила про намір ромських організацій звернутися у зв'язку з цим до уряду.

Українським пісням — половину ефірного часу

Доповнення до Закону України «Про телебачення та радіомовлення» перебуває на розгляді у Комітеті з питань свободи слова та інформації. Пропонується ввести норму, яка регулювала б пропорції музичних творів, створюваних або виконуваних українською мовою, на рівні не менш як 50 відсотків від загального обсягу передбаченого ефірного часу для музичних творів кожної телерадіостанції.

На думку автора законопроекту, народного депутата Степана Гавриша, його ініціатива сприятиме культурному розвитку українського суспільства і успішному розвитку вітчизняного шоу-бізнесу. Парламентарій стверджує, що така державна підтримка вітчизняних талантів широко розповсюджена у світі.

За повідомленням інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

72 мільйони гривень корупції

Голова Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Володимир Стретович стверджує, що «Укрзалізниця» незаконно спрямувала 72 мільйони гривень на фінансування передвиборної кампанії Віктора Януковича. За його словами, у листопаді 2004 року «за усною вказівкою колишнього міністра транспорту Георгія Кірпи керівництво Придніпровської залізниці під виглядом благодійної допомоги переказало на рахунок фонду «Артеміда з добром для людей» 16,8 мільйона гривень». З Кіровограда ці гроші, після переведення в готівку, під охороною донецької міліції розвозили по Україні. Аналогічні перерахування здійснювали й інші залізниці України. В. Стретович повідомив, що у грудні 2004 року цей фонд було ліквідовано, а більшість документів знищено, однак не всі — комітет має у своєму розпорядженні деякі документи, які підтверджують незаконні дії. Сьогодні за цією справою триває слідство.

Під час прес-конференції, яка мала назву «Діяльність Комітету ВР з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією», В. Стретович також повідомив, що з початком нової сесії очолюваний ним комітет запропонує на розгляд парламенту проекти законів «Про засади запобігання та протидії корупції», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом», «Про внесення змін до деяких законів України щодо впорядкування системи органів, які здійснюють боротьбу з оргзлочинністю». Також комітет планує провести парламентські слухання, щоб обговорити причини корупції та шляхи її викорінення. Бо оскільки повністю корупцію знищити все одно не вдасться, вважає В. Стретович, то потрібно боротися не з наслідками, а з причинами, які її породжують.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Реформуємо казначейство

У Києві підписано угоду про надання урядом Японії гранту Фонду розвитку стратегії та людських ресурсів для підготовки «Проекту розвитку системи казначейства України-ІІ» у розмірі 673 тисячі доларів. Документ підписали **(на знімку)** міністр економіки України Сергій Терьохін та директор Світового банку по Україні, Білорусі та Молдові Пол Бермінгхем у присутності посла Японії Кіщіро Амае.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Немає в революції початку, немає в революції кінця?

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Календарний початок весни збігається з продовженням пленарних засідань українського парламенту. Безумовно, вони обіцяють сюрпризи й несподіванки. Тим паче тиждень, що минає, був багатий на різні сюжетні повороти.

Так, передусім оглядачі звернули увагу на те, що у своєму кріслі всидів міністр юстиції Роман Зварич. Однак, схоже, конфлікт буде мати продовження. І поява російського олігарха, керівника нафтової компанії «Лукойл» Вагіта Алекперова, за всіма ознаками, була пов'язана саме з українським нафтовим скандалом. З другого боку, такі схеми реекспорту сирої оливи не виникають на порожньому місці. Схоже, вони успішно функціонували і в попередній період. І треба віддати належне керівникові фракції Народної партії Ігорю Єремеєву, який не побоявся про це сказати вголос, попри двозначність ситуації. Адже для багатьох не секрет, що до появи у парламенті молодий політик мав успішний бізнес у паливно-енергетичній галузі. Зокрема, володіє акціями Дрогобицького нафтопереробного заводу «Галичина».

Щоправда, цей конфлікт спробували — вчергове — використати для атаки на інших політиків. З огляду на те, що «революція» триває. Особливо під час добору і розстановки кадрів. На майдани виходять ті, кому не до вподоби призначення на високі посади в регіонах політиків, не пов'язаних з «помаранчевими» політичними силами. Але не тільки. У декількох містах студенти будь-що прагнуть змінити ректорів вищих навчальних закладів, бо, мовляв, вони підтримували не того кандидата. Зверніть увагу. На перше місце виходять не професійні, ділові чи моральні якості. Схоже, реального втілення набуває гасло більшовиків: «Хто не з нами, той проти нас».

Власне, саме це й змусило Голову Верховної Ради Володимира Литвина, Прем'єр-міністра Юлію Тимошенко, деяких інших високопосадовців з ініціативи лідера соціалістів написати звернення до громадян, політиків та колег-журналістів і закликати утриматися від інформаційних воєн. Щоправда, після появи листа з'явилося інтерв'ю Олександра Мороза в одній з київських газет, в якому політик вимагає залучити до розслідування вбивства Гії Гонгадзе «плівки майора Мельниченка» і називає імена нинішніх високопосадовців, що можуть бути фігурантами «касетного скандалу». Як кажуть у таких випадках, коментарі зайві. Чи все-таки потрібні?

Не будемо, напевне, великими провидцями, якщо скажемо, що такі ситуації повторюватимуться дедалі частіше. Особливо з наближенням парламентських виборів. З огляду на них партії проводять перевірку своїх лав і шукають попутників. Переможці президентських перегонів і переможені. Цікаво, що деякі неофіти політичної арени прагнуть йти на майбутні парламентські вибори самостійно. На відміну від них, нинішні і провладні, й опозиційні партії шукають формулу для об'єднання.

Минулий тиждень дав поживу для роздумів і керівникам регіонів. Нинішній уряд вустами віце-прем'єр-міністра пообіцяв провести водночас з адміністративною ще й територіальну реформу й поміняти кордони областей. Що не кажіть, а живемо ми з вами в цікаві часи. Вельми революційні.

Володимир КОРОЛЮК.

Ані Держсекретар, ані Секретар РНБО в Конституції не значаться

■ ПОЛЕМІЧНІ НОТАТКИ

Слава Богу, ще чинна Конституція України дає визначення: «Рада національної безпеки і оборони України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони ПРИ (**виділено автором**) Президентові України». Глава держави формує її персональний склад. Одначе в Основному Законі записано, хто входить до складу Раднацбезу: за посадою Прем'єр-міністр, Міністр оборони, Голова СБУ, Міністр внутрішніх справ, Міністр закордонних справ. У засіданнях Раднацбезу може брати участь Голова Верховної Ради.

Віктор Ющенко, користуючись своїм конституційним правом формувати персональний склад координаційного органу, увів до Раднацбезу за згодою Голову Верховної Ради, Генерального прокурора, Голову Верховного Суду, Голову Національного банку — персонально осіб, що обіймають конституційні посади. А ще двох секретарів — Державного і власне Секретаря Раднацбезу, котрі не фігурують у Конституції України як керівники центральних органів виконавчої влади, котрі, як записано в Законі України «Про Раду національної безпеки і оборони України», можуть бути членами Раднацбезу.

Відповідно до Закону «Про Раду національної безпеки і оборони» вносять зауваження та пропозиції, голосують з питань, що розглядаються Раднацбезом, саме члени цього органу. А Секретар подає на розгляд Президента України проекти актів глави держави про введення в дію рішень Раднацбезу, а також координує діяльність робочих та консультативних органів Раднацбезу. За дорученням Голови Ради національної безпеки і оборони ПРЕДСТАВЛЯЄ ПОЗИЦІЮ (**виділено автором**) цього органу при Президентові у Верховній Раді, у відносинах з органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, з політичними партіями і громадськими організаціями, ЗМІ та міжнародними організаціями.

Ніде — ні в, слава Богу, чинній Конституції України, ні в законі про Раднацбез не йдеться про те, що Секретар Ради національної безпеки подає пропозиції щодо внесення змін до Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України». Це призначеного Секретаря зобов'язав зробити Президент своїм указом «Про деякі питання організації діяльності Ради національної безпеки і оборони України». Досі ніде не йшлося і про те, що Секретар Раднацбезу бере участь у засіданнях Кабміну з правом дорадчого голосу, дає доручення органам виконавчої влади та звертається до них з відповідними запитами, погоджує силу-силенну кандидатур силовиків, та й, урешті, посадовців, котрих так чи інакше можна підвести до проблем безпеки та оборони держави. Є, щоправда, посил в указі на те, що ці та інші повноваження Секретар Раднацбезу здійснюватиме відповідно до актів та письмових доручень Президента. Уявляю, як Президент, щоб Секретар Раднацбезу мав змогу здійснювати указні повноваження, тільки те й робить, що пише доручення або акти...

Утім, попри норму Конституції, де записано, що Президент України не може передавати свої повноваження іншим особам або органам, а глава держави за своїм конституційним обов'язком є Головою Раднацбезу, він наділив своїм указом Секретаря вести засідання Ради національної безпеки за письмовим дорученням Голови.

Чи підлягає дискусії питання про те, що, мовляв, повноваження Президента — це, так би мовити, одне, а Голови Раднацбезу — дещо інше? Не думаю. Бо якщо звернутися знову-таки до, слава Богу, ще чинної Конституції, то навіть за умови дострокового припинення повноважень Президента України на період до обрання і вступу на пост нового Президента України обов'язки глави держави покладаються на Прем'єр-міністра. А в переліку, де записано, які саме повноваження не може здійснювати глава уряду в цей період, функції Голови Раднацбезу не значаться... І Законом «Про Раду національної безпеки і оборони України» обов'язки Голови покладаються на Прем'єр-міністра.

Віктор Ющенко закликає нині політиків виявити терпіння. Та, здається, терпіння й повага до Конституції поки що не стали пріоритетами навіть для найближчих соратників Президента. І задоволення їх владної спраги може обернутися дискредитацією ідей демократії, законності, прозорості і чистоти влади, проголошених Віктором Ющенком. І на підтримку яких проти «понятійного» існування піднялися мільйони виборців.

Світлана ПИСАРЕНКО.

Оскаржать у Конституційному Суді

Лідер Компартії України Петро Симоненко заявляє, що указом «Про деякі питання організації діяльності РНБО» Президент Віктор Ющенко порушив Основний Закон, у зв'язку з чим фракція комуністів підготувала подання до Конституційного Суду про неконституційність цього документа.

«Підписуючи цей указ, Ющенко порушив норму Конституції, котра забороняла передачу частини президентських повноважень іншій особі, а саме Секретарю Раднацбезу Петрові Порошенку», — передає слова П. Симоненка прес-служба КПУ.

Крім того, вважає лідер партії, "ті повноваження, що одержав Порошенко як Секретар РНБО, виходять далеко за межі «технічних» повноважень його попередників і фактично зосереджують у його руках основні важелі впливу на органи влади, правоохоронні органи й органи правосуддя».

Відкритий лист Президенту

Шановний Вікторе Андрійовичу!

ВАТ «Прикарпаттяобленерго» зверталося до Міністра палива та енергетики, Генеральної прокуратури, місцевих правоохоронних органів та Івано-Франківської облдержадміністрації з попередженням про можливе силове захоплення ВАТ «Прикарпаттяобленерго» та з проханням захистити від можливого незаконного втручання в роботу енергопостачальної компанії. Проте ці звернення не було взято до уваги і 17 лютого 2005 року відбувся збройний напад на ВАТ «Прикарпаттяобленерго», внаслідок якого підприємство перейшло під контроль до незаконного керівництва. Тільки 22 лютого правовим шляхом вдалося відновити роботу законного правління, але роботу стратегічного підприємства дестабілізовано. Порушено конституційні права громадян, такі як право на повагу до його гідності, право на свободу та особисту недоторканність, таємниця листування, телефонних розмов, свобода пересування, право на працю.

Крім того, на території підприємства, в одному з корпусів забарикадувалося близько 15 невідомих осіб, які не перебувають з ВАТ «Прикарпаттяобленерго» у трудових відносинах і не мають жодних правових підстав знаходитися на території підприємства.

Зважаючи на те, що на території підприємства, в безпосередній близькості від захопленого корпусу, знаходяться центральний диспетчерський пункт, центральний вузол зв'язку, котельня, яка постачає тепло половині жителів Івано-Франківська, 400 чоловік — працівників компанії, не виключається можливість терористичного акту.

Перебування на території сторонніх осіб негативно впливає на моральний стан працівників, який і без того погіршений подіями 17—21 лютого.

Хочемо підкреслити, що на 15 березня цього року призначено загальні збори акціонерів ВАТ «Прикарпаттяобленерго», в порядок денний яких винесено питання, рішення по яким повинні врегулювати всі можливі суперечки між акціонерами. Вважаємо, що своєю мовчазною бездіяльністю ми не маємо права підтримувати думку про те, що конфлікт між акціонерами на підприємствах України можливо вирішити тільки за допомогою сили та зброї.

Звертаємося до Вас, Вікторе Андрійовичу, як до гаранта Конституції з проханням:

— захистити конституційні права працівників-енергетиків;

— доручити відповідним органам не допустити своїми діями або бездіяльністю потурати незаконним захопленням об'єктів електроенергетики і тим дестабілізовувати їх роботу;

— в доповнення доручення правоохоронним органам забезпечити відповідну охорону енергопостачальних компаній, доручити вивести з цих об'єктів сторонніх осіб, які незаконно перебувають на їх території;

— доручити правоохоронним органам встановити осіб, винних у захопленні обленерго та притягнути їх до відповідальності.

Простягти руку вітчизняному товаровиробнику

Відновлення стягування ПДВ у розмірі 20 відсотків при імпорті нафти — необхідне і своєчасне рішення Кабінету Міністрів. Так вважає член Комітету ВР з питань паливно-енергетичного комплексу, голова фракції Народної партії Ігор Єремеєв. За його словами, так уряд підтвердив слова Президента «простягти руку вітчизняному товаровиробнику і працювати прозоро».

Парламентарій зазначив, що запровадження ПДВ «унеможливить використання пільгових підприємств» для експорту нафти. Депутат уточнив: щороку до бюджету надходитиме 6 млрд. грн. у разі сплати ПДВ при імпорті російської нафти в Україну на рівні 23 млн. тонн.

Як передає УНІАН, народний обранець прогнозує, що в змінах до Закону «Про державний бюджет України на 2005 рік» буде закладено кошти в розмірі 1,8 млрд. грн. для створення стабілізаційного фонду нафтопродуктів. А необхідний обсяг сировини для фонду (дизельне пальне і бензини) має становити 600—700 тис. тонн.

І. Єремеєв зазначив, що наявна раніше практика підписання меморандуму між урядом і нафтотрейдерами не є ринковим методом. На його думку, держава може впливати на цінову ситуацію на ринку нафтопродуктів шляхом створення тримісячного запасу нафтопродуктів.

Голова фракції Народної партії підтримує ініціативу Кабінету Міністрів про проведення конкурсів на залучення ефективних керівників для управління державними монополіями і підприємствами з великою державною часткою: «Ця ініціатива абсолютно необхідна і своєчасна. Це дасть прозорий механізм». Зміна керівництва найбільших держпідприємств обов'язково відбудеться, додав він.

■ ФОТОФАКТ

У Центральному музеї Збройних Сил України розгорнуто виставку «Трофеї Червоної армії», присвячену 60-й річниці Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

■ ПАМ'ЯТЬ

Рік тому відійшов у вічність народний депутат України трьох скликань Михайло Павловський. Непересічна особистість, видатний вчений, палкий патріот, чесний політик.

Державник-романтик

Михайло Антонович народився 13 березня 1942 року на Хмельниччині. У 16 років вступив до Київського політехнічного інституту і пов'язав з ним своє життя. 1977 року захистив дисертацію і став наймолодшим доктором наук у Радянському Союзі.

Щоб перерахувати праці, посади, звання автора понад 80 винаходів, 500 наукових праць, — треба видавати окрему книжку про почесного професора КПІ.

Фахівець та провідний теоретик гіроскопів у всьому намагався бути не останнім і міг стати ким завгодно. Комбайнером, лікарем, військовим, спортсменом. І навіть танцюристом. Та хоч би яку професію він обрав, до всього треба було додавати — за велінням серця. Однак вибір зупинив на точних науках.

Обіймаючи в 1992 року крісло міністра промисловості України, він залишився «диваком» для багатьох можновладців, бо не прихопив жодної державної копійки. І завжди байдуже сприймав пропозиції переїхати за кордон. «Ось такий державник-романтик!» — жартував про себе Павловський.

Кожна година наповнювалася його працею. «Тату, ти не захворів?» — питали діти, коли Михайло Антонович дозволяв собі хоча б годину не братися за перо. Щомісяця — стаття, кожна відпустка — книжка. Парламентська діяльність Михайла Павловського була плідною, він співавтор багатьох законів та державних програм стратегічного розвитку країни.

Як заступник голови партії «Батьківщина» брав активну участь у партійній діяльності. До останніх днів він поєднував політику з викладанням у вузі.

Втім, Павловський встигав скрізь. Був у СІЗО, де захищав невинних людей. Голодував, протестуючи проти катувань політиків-опозиціонерів, коли здоров'я було дуже підірване страшною хворобою. Прекрасний сім'янин, він прожив щасливе життя з дружиною Людмилою Михайлівною, виховавши сина та доньку.

Якось в інтерв'ю Михайло Антонович зізнався, що шкодує лише за коротком добою. Час він експлуатував нещадно. Тому життя було схоже на затяжний спринт наввипередки з годинником. І доля йому помстилася, наздогнавши на 61-му році життя.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

НОВИНИ
СУБОТА, 26 ЛЮТОГО 2005 ▪ № 37 (3537)

25 лютого Печерський районний суд укотре відклав слухання справи за позовом Президента України Віктора Ющенка до прес-секретаря екс-прем'єр-міністра України Ганни Герман про захист честі та гідності

Указом Президента Тараса Стецьківа призначено керівником Національної телекомпанії України

▪ У НОМЕР

Для приватних вагонів тарифи особливі?

(Початок на 1-й стор.).

Колізії цієї справи заслуговують на дещо ширшу інформацію. З березня по липень минулого року «Укрзалізниця» самостійно підвищила тарифи на перевезення вантажів, після чого вони на 40 відсотків стали вищими від встановлених законодавством. Підприємці не змирилися з цим нововведенням. У зверненнях до Антимонопольного комітету вони наголошували, що тарифи на перевезення вантажів регулюються державою, а залізничники не мають повноважень їх підвищувати. Комітет визнав дії монополіста неправомірними і надіслав йому щодо цього відповідні рекомендації, але «Укрзалізниця» їх знехтувала. Після цього справу розслідували грунтовніше і застосували санкції.

Коментуючи рішення комітету, його голова Олексій Костусєв сказав: «Для розвитку залізничного транспорту країни уряд встановив спеціальні тарифи на перевезення вантажів у приватних вагонах. Цим передбачалося стимулювати поповнення вагонного парку, дефіцит якого становить близько 30 відсотків. «Укрзалізниця» вже відреагувала на наше рішення: вона визнала і припинила порушення. Комітет сподівається, що цей крок сприятиме розвитку конкуренції, а в майбутньому дасть можливість знизити вартість перевезень».

А ось що з цього приводу каже перший заступник начальника Головного комерційного управління «Укрзалізниці» Віктор Чорний:

— Така ситуація склалася тому, що в нас не врегульовано законодавство. З одного боку — наголошується, що тарифи регулює держава, але і є 262-га постанова Кабміну від 1996 року, яка дає нам право встановлювати тарифи на перевезення вантажів. А пішли на цей крок вимушено, після того, як у кінці 2003-го і на початку 2004 років у кілька разів зросли ціни на метал, і особливо — на залізничні колеса і рейки, продукцію машинобудування, дизельне паливо, енергоносії. Щоб не довести залізничний транспорт країни до колапсу, вдалися до зміни тарифів на перевезення вантажів.

— Вікторе Васильовичу, чому йдеться саме про приватні вагони?

— Тому, що в них були пільгові тарифи порівняно з вагонами загального користування «Укрзалізниці». Пільги тут мусять бути, бо господарі самі доглядають, ремонтують та утримують свої вагони. Ми зменшили розміри цих пільг до 40 відсотків.

— І багато бігає по країні приватних вантажних вагонів?

— Близько 50 тисяч — четверта частина від загального парку вагонів.

— Власники здають їх в оренду «Укрзалізниці»?

— Ні, вони обслуговують вантажовласників, свої підприємства...

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

▪ ОГОЛОШЕННЯ

Старт відновлення пенсійної справедливості

1 квітня стане зрозуміло, чи була заява соціального міністра нового уряду В'ячеслава Кириленка про початок процесу диференціації пенсій в Україні жартом, чи це правда. Саме з цього весняного дня громадяни країни мають відчути торжество соціальної справедливості.

А поки що міністр праці і соціальної політики повідомив про намір Кабміну найближчим часом внести до парламенту законопроект, який передбачає істотне збільшення соціальних виплат різним категоріям громадян.

— Це зміни до семи законів, які регулюють питання пенсій, одноразової допомоги при народженні дитини, допомоги сім'ям з дітьми, допомоги малозабезпеченим сім'ям, — повідомив В'ячеслав Кириленко в інтерв'ю пресслужбі Мінпраці. — Сьогодні ми, з одного боку, знаємо, звідки взяти додаткові кошти, а з другого — вносимо пропозиції про їх розподіл між пенсіонерами, одинокими матерями, багатодітними родинами тощо.

Нагадаємо, що з вересня минулого року, напередодні президентських виборів, уряд Віктора Януковича винагородив усіх пенсіонерів країни доплатами до їхніх пенсій до рівня прожиткового мінімуму, встановленого для непрацездатного члена суспільства. Таким чином, більшість людей похилого віку та інвалідів відтоді отримує 284 грн. щомісяця. Приймаючи справи у своїх попередників, уряд Тимошенко заявив: хоча в бюджеті-2005 від самого початку не закладено суми для підвищених пенсійних виплат, нова влада не забере в пенсіонера ні копійки і навіть знайде можливість позбутися зрівнялівки і диференціювати розмір пенсій з урахуванням індивідуального виробничого стажу і внеску...

За словами В. Кириленка, пенсії будуть виплачуватися на рівні не нижче прожиткового мінімуму, а його розмір встановлюватиметься на кожен квартал. Це дозволить захистити соціальні виплати від інфляції. Уже з 1 квітня соціальну справедливість на розмірах своїх пенсій мають відчути п'ять мільйонів найбільш незахищених співвітчизників — інваліди I та II груп, ветерани війни. В другому півріччі 2005 року пенсії буде диференційовано й решті восьми мільйонам пенсіонерів.

В'ячеслав Кириленко також запевнив, що уряд виконає зобов'язання щодо кардинального підвищення допомоги при народженні дитини. Пропонується поділити суму 8497 гривень на дві частини. Більш як 3300 гривень мама отримає відразу після народження дитини, а решту — протягом року рівними частинами. Якщо законопроект підтримає ВР України, нові розміри допомоги почнуть виплачувати з 1 квітня цього року.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Раніше Кириленко висловлювався за збільшення фонду оплати праці, вважаючи, що не можна нескінченно експлуатувати Пенсійний фонд і фонди соціального страхування. Тож найближчим часом Кабмін збирається підвищити розмір мінімальної заробітної плати.

Ольга ВАУЛІНА.

P. S. А тим часом кияни, яким удалося дожити до 100 років, стануть щасливими володарями адресної матеріальної допомоги — щорічно їм виплачуватимуть по 150 гривень на місяць.

▪ ФОТОФАКТ

У Херсонській, Запорізькій, Миколаївській і Дніпропетровській областях триває відкачування води із підтоплених садиб і будинків. Працюють оперативні групи управлінь МНС в областях.

На знімку: мешканка села Новоолексіївка Генічеського району Херсонської області намагається самостійно впоратися з водою.

Фото УНІАН.

«Штурм і прес»

Про політичний тиск у кадрових питаннях заявляє керівник Донецької обласної держадміністрації

Після «розгромного» виступу Президента України Віктора Ющенка в Донецьку 10 лютого можна було очікувати, що «оргвисновки» нової обласної влади будуть блискавичні й болісні. Однак новопризначений голова обласної держадміністрації Вадим Чупрун узяв драматичну паузу: досі невідомі прізвища його заступників, так само як і нових начальників обласних управлінь чи керівників районних держадміністрацій. На першій прес-конференції голова заявив про тиск, якого зазнає у зв'язку з кадровими питаннями:

— Я не можу підійти до призначень за деякими принципами, що їх вимагають від мене, у тому числі ідеологічними. Я не можу реагувати на будь-які вимоги десяти, навіть сотні, тисячі осіб, які одразу, не встигла людина стати до виконання своїх обов'язків, уже вивішують гасла, вимагають піти у відставку.

Не названі головою обласної держадміністрації особи «дійшли до якогось незрозумілого розуміння цього питання. Вимоги вже... змушують і Кабмін, і апарат Президента, і міністерства й відомства негайно прибрати... я не буду називати, керівництво якого міста, якого району». При цьому В. Чупрун здалека продемонстрував телеграму, в якій начебто міститься така вимога. «Це одна із телеграм, котру буквально зараз, на ходу, нам передали. Таких телеграм, таких дзвінків дуже багато», — сказав він.

Голова облдержадміністрації навів приклад, коли на посаду його заступника претендує хлопець 1980 року народження — «із підтримкою відповідних сил, і політичних, й інших», але без прописки, без реєстрації у військкоматі, без досвіду управлінської діяльності. «Що далі, як вчинити? Напередодні були декілька дзвінків. Поставити його заступником із промисловості, економіки чи ще якимось? Я не можу цього зробити», —заявив В. Чупрун.

Під час прийому громадян голова сказав, що отримує щодня 300—400 прохань про працевлаштування й відчуває «штурм і прес» з боку певних політичних сил. В. Чупрун пообіцяв, що рубати з плеча не збирається й днями оприлюднить «підходи і принципи розстановки кадрів».

Автор цих рядків спробувала отримати копію однієї із телеграм, про які говорив голова обласної держадміністрації. Його помічник Сергій Мілютін і в середу, і в четвер запевняв, що обов'язково передасть своєму шефові це прохання. На ранок п'ятниці обіцяного документа редакція ще не отримала.

Ліна КУЩ.

Свято запалених ліхтарів

Святом ліхтарів — Юаньсяоцзе, що припадає на 15-й день 1-го місяця за місячним календарем, у Китаї завершилося відзначення свята весни, або Нового року. Вже в епоху Західна Хань (206 ст. до н. е. — 25 ст. н. е.) Юаньсяоцзе вважалося одним із найголовніших свят і було тісно пов'язане із буддизмом. Монахи медитували на мощі Будди першого повного Місяця в новому місячному році й на знак поваги до засновника учення запалювали ліхтарі. Довідавшись про це, імператор наказав того дня увечері запалювати ліхтарі й у себе в палаці.

Традиція виходити на вулиці із саморобними ліхтарями найрізноманітнішої форми ввійшла в культуру китайського народу і збереглася до наших днів у формі всіляких виставок, що їх організують повсюдно. Гастрономічною особливістю свята є вживання юаньсяо — круглих галушок з рисового борошна з великим асортиментом начинок.

Цього дня також завершується «сезон» підривання хлопавок, що, на мою думку, вже добре-таки набридли протягом минулих двох тижнів. Затятих шанувальників стародавньої традиції відганяти у такий спосіб злих духів не зупиняють суворі заборони та штрафи, що їх було запроваджено в Пекіні в 1993 році, а пізніше ще в 300 найбільших містах КНР. Цікаво, що розписавшись у безуспішності десятирічної боротьби з шанувальниками тисячолітньої пристрасті (уявіть, якби вам наказали зустрічати Новий рік без ялинки!), мерії більш як сотні міст відмовилися нинішнього року від каральних заходів, скасувавши заборону. І хоч як це дивно, кількість жертв серед невдачливих підривників петард скоротилася аж на 43 відсотки (за перший тиждень святкування Нового року загинули «лише» 93 особи), а кількість пожеж, спричинених феєрверками, — на 36 відсотків (послуги пожежників знадобилися 10 724 рази).

Але потерпають від хлопавок не тільки люди. Біле тигреня, яке народилося в перший день Року Півня (а якщо точніше — Курки) в шанхайському зоопарку, мало не загинуло від голоду, бо його мати — тигриця на ім'я Нана, перелякавшись звуків вибухів, навідріз відмовилася годувати чотирьох своїх новонароджених малюків. Працівники зоосаду терміново почали шукати сурогатну матір, звернувшись по допомогу через ЗМІ. З більш як 100 кандидаток вони вибрали вівчарку на ім'я Ведмежа, котра сама стала матір'ю напередодні.

Ольга ТАНАСІЙЧУК, спеціально для «ГУ».

Шанхай.

На знімку автора: плакат попереджає про заборону феєрверків.

Із ЄЕП доведеться зачекати

Фото АФП.

***Заплановане на 25 лютого засідання групи високого рівня щодо формування Єдиного економічного простору перенесено на кінець березня. Про це повідомив на прес-конференції в Астані міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров** (на знімку).*

За його словами, засідання перенесли на три-чотири тижні. Адже, як висловився С. Лавров, новому керівництву України «потрібен додатковий час, щоб вивчити те, що було напрацьоване їхніми попередниками». Він також висловив упевненість, що на майбутній зустрічі групи високого рівня «українські колеги будуть повною мірою озброєні знаннями про те, що було до їхнього приходу, і цю роботу буде продовжено».

Як повідомляв «ГУ», Президент України Віктор Ющенко не раз заявляв про необхідність детально проаналізувати двосторонні домовленості щодо ЄЕП з точки зору відповідності національним інтересам та євроінтеграційним намірам Києва. Експерти стверджують, що участь України в цьому кремлівському проекті має обмежитися створенням зони вільної торгівлі. Поява в рамках «четвірки» наднаціональних органів, на їхню думку, суперечить національним інтересам України та проголошеному курсу на євроінтеграцію.

Компромісний уряд

Новий кабінет міністрів Палестини склав присягу в присутності глави Палестинської національної адміністрації Махмуда Аббаса. На прес-конференції після урочистої церемонії Аббас заявив журналістам, що до складу нового уряду увійшли «молоді та професійні люди, яких добирали дуже ретельно».

«Добро» кабінету від парламентаріїв було отримано після того, як прем'єр-міністр Палестини Ахмед Куреї змінив первісний список складу уряду. Палестинський уряд обновився приблизно на три чверті. В кабінеті з'явилося 17 нових міністрів. Заступником Куреї й водночас міністром інформації став Набіль Шаат —ветеран руху ФАТХ і один із соратників колишнього голови палестинської адміністрації Ясіра Арафата. Посаду міністра закордонних справ, яку дотепер обіймав Шаат, віддано племінникові Арафата Насеру аль-Кідві. Колись аль-Кідва представляв Організацію визволення Палестини в ООН. Колишній глава палестинських спецслужб Мохаммед Дахлан одержав у новому уряді посаду міністра у

Фото АП.

цивільних справах. Посаду міністра внутрішніх справ обійняв генерал Насер Юсеф. Міністерство фінансів очолив Салам Файад.

У першому списку палестинських міністрів, запропонованому Ахмедом Куреї, фігурували лише чотири нових прізвища. За підсумками голосування в понеділок палестинський парламент відмовився затвердити цей список. ФАТХ і Організація визволення Палестини не підтримали кандидатури, запропоновані палестинським прем'єром.

Після втручання голови палестинської адміністрації Махмуда Аббаса було досягнуто компромісу, за умовами якого Куреї погодився прибрати із списку багатьох соратників Арафата, зокрема головного палестинського переговірника Саєба Ереката.

Вогонь на ураження

■ **ЩОДЕННИК**

В Україні суспільні процеси розвиваються стрімко й так непередбачувано, що дрімати в цей час може хіба що вкрай байдужий. І не треба, бо все, що нині робить новий уряд, прямо стосується кожного з нас. Щоправда, нова влада поки що більше веде вогонь на ураження, ніж конструктивно творить: критикує, бореться, викриває, очевидно, забуваючи, що вона не опозиція, а уряд, який уже керує. А ще обіцяє нам золоті гори, які «тягнуть» на мільярди гривень. Кажуть, це — постреволюційний синдром і він має скоро минути.

Понеділок. Президент **Віктор Ющенко** на інвестиційному форумі в Києві пообіцяв, що масової ревізії приватизації не буде. Оскільки з'ясувалося, що приватизація 95—98% об'єктів відбулася відповідно до закону. Перегляд законності продажу таких підприємств, як «Криворіжсталь», — це виняток.

Ідеться про повернення народу награбованого, тобто в державну власність. Я теж мікрочастинка мого народу. Але мені досі не пояснили, що я чи інший конкретний громадянин матимемо від повернених державі добра? Оскільки я та багато інших громадян просто неспроможні бути власниками «фабрик і заводів», то вони мають усе-таки комусь належати. В нашій державі всі форми власності за законом рівні, тож мені загалом байдуже, кому. Для мене найважливіше, щоб власники справно платили податки, які спрямовуватимуться на освіту, медичне обслуговування, соціальну сферу.

Вівторок. НАТО та Україна в Брюсселі визначили нові вектори розвитку відносин. Період багатовекторності української зовнішньої політики залишився позаду і країна готова приєднатися до плану дій з підготовки до членства в НАТО. Щоправда, з'язувалося, що бажання українського керівництва не збігається не тільки з бажанням керівників альянсу, а й з бажанням значної кількості громадян України. Якої? Ніхто цим і не цікавився. А акції протесту, котрі відбулися в Україні, прихильники вступу до НАТО визначили як волевиявлення громадян, заляканих колишньою радянською пропагандою щодо агресивності блоку.

Середа. У пресі з'явилося повідомлення, що Печерський районний суд заарештував акції київського «Динамо». Тим часом президент клубу **Ігор Суркіс** твердить, що було лише рішення видати суду всі документи щодо емісії та зборів, які проводились у футбольному клубі «Динамо» (Київ) з 2000-го по 2004-й рік. Він вважає, що це чиста спекуляція, в яку київське «Динамо» все одно не вдасться затягнути. А також — що власники клубу не змінюється. Про це він заявив у інтерв'ю радіо Бі-бі-сі.

Тим часом віце-прем'єр **Микола Томенко** не виключає, що питання про київське «Динамо» аналізуватиметься в другій хвилі перегляду приватизаційних процесів. Однак експерти нагадують, що клуб «Динамо» завжди був громадською організацією і ніколи не приватизувався. Якщо так, то яких стандартів дотримується уряд, вимагаючи повернення «Динамо» в державну власність? І з якого це часу державне — означає краще?

Четвер. Лідер Партії регіонів і екс-прем'єр-міністр України **Віктор Янукович** нарешті оголосив про намір створити «цивілізовану опозицію». На обласній конференції Партії регіонів він сказав, що хоче провести з Ющенком діалог на тему опозиції, «який буде не розділяти, а об'єднувати Україну і зробить опозицію цивілізованою, узаконеною і дозволить їй діяти на благо народу».

Як мило, пане Янукович! А може, вам для початку все-таки краще взяти уроки політграмоти на тему, що, власне, є опозиція, а не радитися про це з політичним опонентом, якого ваша партія хоче критикувати? Інакше можу запевнити, що навряд чи ви вийдете переможцем з такого діалогу.

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ **СВІТ КОРОТКО**

КАНАДА

Це не ПРО нас

Прем'єр-міністр Канади Пол Мартін поклав кінець недомовкам навколо участі своєї країни у створюваній США системі протиракетної оборони. «Ми поважаємо право США на самооборону та захист американського народу, і Канада разом зі Сполученими Штатами вирішуватиме завдання оборони Північної Америки, однак канадські зусилля в цьому напрямі не будуть пов'язані з ПРО», — сказав глава уряду.

МОСКВА

Претензій немає?

Сполучені Штати не мають жодних претензій до Росії, що стосуються її співробітництва з Іраном. Про це у четвер на прес-конференції за підсумками саміту Росія—США у Братиславі заявив міністр оборони РФ Сергій Іванов. «Жодних претензій (у США) до Росії щодо режиму нерозповсюдження у світі загалом і до Ірану зокрема на саміті не було», — цитує заяву міністра РІА «Новости».

ВАТИКАН

Папі Римському зробили операцію

Про це повідомив офіційний представник Ватикану Хоакін Наварро-Вальс. За його словами, операцію проведено успішно. Понтифіку зробили розріз трахеї, у просвіт якої вводиться спеціальна трубка для відновлення дихання в разі звуження гортані.

Фото АП.

ІТАЛІЯ

Звільнено директора «Ла Скала»

Найвідоміша міланська опера «Ла Скала» звільнила генерального директора Карло Фонтану. Саме на ньому лежить відповідальність за значні прорахунки в плануванні бюджету театру.

ІЗРАЇЛЬ

Інцидент поблизу КПП

Ізраїльські військовики застрелили в п'ятницю одного з трьох палестинців, які намагалися проникнути із сектору Газа на територію Ізраїлю. Як повідомляють місцеві ЗМІ, інцидент стався на світанку поблизу контрольно-пропускного пункту «Суфа». Війська, що охороняють периметр сектору Газа, відкрили вогонь по трьох невідомих, які намагалися подолати загороджувальні споруди.

Міносвіти вимагає поновити у вузах студентів і викладачів, відрахованих і звільнених за участь в акціях під час виборів

Київський міський голова Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО: «Ми своєчасно підготуємося до «Євробачення 2005» на всіх напрямах»

■ АКЦІЯ

Щаслива Україна! Бо в неї є віддані сини

— сказав митрополит Мефодій, предстоятель Української автокефальної православної церкви, вручаючи нагороди меценатам

В Андріївській церкві, на знаменитому Андріївському узвозі в Києві, цього дня було якось по-особливому. Навіть більше, ніж в інші дні, коли тут відправляють службу. Хоча ця церква існує як музей і правлять у ній лише на великі церковні свята, наприклад, на Андрія. Цього разу звучали слова подяки людям, які вболівають за справу православ'я.

Усе почалося з того, що УАПЦ вирішила повернути з Казахстану останки Арсенія Річинського — українського філософа, теолога, репресованого сталінським режимом, померлого на чужині й реабілітованого посмертно. Але повернути прах ученого, за словами митрополита Мефодія, не вдавалося майже три роки. Нині усі формальності врегульовано. Але головне, відгукнулися небайдужі люди, що готові допомогти в цій благородній справі. Артур Єресько — голова Ради ризького «Огрес Комерцбанку» та страхової компанії «Алькона» **(на знімку)**, Олександр Пупцев — заступник голови правління «Алькони». Завдяки їхній допомозі стала можливою реалізація гуманітарного проекту увічнення пам'яті Арсенія Річинського. Цього дня з рук митрополита Мефодія вони одержали від УАПЦ ордена Святого Апостола Андрія Первозваного. Так церква оцінила внесок своїх сподвижників у збереження духовної і культурної спадщини.

Цікаво, що в Артура Єреська, який тепер мешкає в Ризі, українське коріння. Його батьки жили на Харківщині. Артур Леонідович каже, що з Україною його пов'язують 25 поколінь предків-українців, що жили на цій землі, були воїнами і хліборобами. На запитання, як виникла ідея, Єресько відповів філософськи:

— У цей світ ми приходимо нагі й відходимо нагі. Із собою забираємо лише ту духовність, що в нас є... Попри те, що волею долі багато українців розкидані по всіх куточках земної кулі, частка наших сердець належить історичній батьківщині. Тому нас хвилюють процеси, що відбуваються в Україні, — політичні, економічні і, звісно ж, духовні. Своїм обов'язком вважаємо допомагати не тільки в економічній сфері, а й підтримувати духовний стрижень українців.

ДОВІДКА

Арсеній Річинський народився на території сучасної Тернопільської області. Навчався в гімназії, духовній семінарії, Варшавському університеті та Університеті Святого Володимира (нинішній Київський університет ім. Тараса Шевченка). Усе життя працював лікарем, а паралельно брав участь у церковному житті Західної України (тоді — територія Польщі). Видав кілька альманахів з проблематики української православної церкви, захищав інтереси останньої, обґрунтовуючи її національні відмінності. Наприклад, у книжці «Проблеми української релігійної свідомості» доводив, що українська церква не може підпорядковуватися Московському патріарху. А найкращий вихід — розвиток Української автокефальної православної церкви. Не дивно, що за таку «антирадянщину» був висланий. Українська автокефальна православна церква вважає його життєвий шлях подвигом, а самого Річинського, по суті, своїм ідеологом.

Українська автокефальна православна церква відзначила внесок у богоугодну справу також Надзвичайного і Повноважного Посла Республіки Казахстан в Україні Амангельди Жумабаєва. (До речі, в Казахстані найбільша після Росії українська діаспора: там мешкає півмільйона українців). Пан посол каже, що політика Казахстану доброзичлива стосовно всіх релігій і в республіці створюють умови для їх повноцінного розвитку. Він вважає, що коли людина віруюча, то вона не робитиме зла. «У сучасному світі релігія повинна займати активну позицію. Ми в нашій роботі приділяємо велику увагу зв'язкам у різних сферах, зокрема й у релігії», —зауважує Амангельди Жумабаєв.

Ольга СРІБНА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Там, де Леся проводжала кораблики

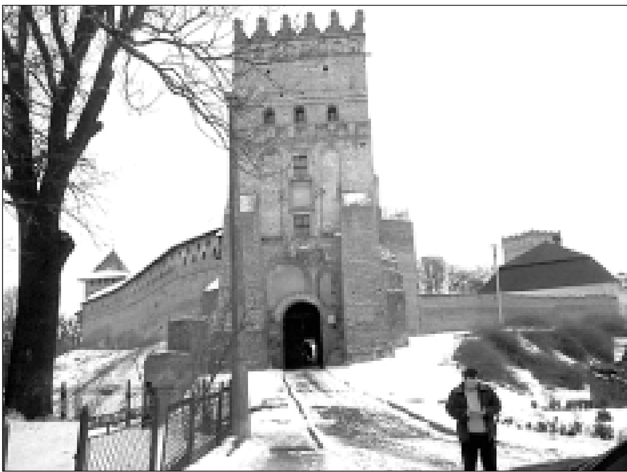
25 лютого — день народження Лесі Українки

...Кажуть, вулицями Луцька вночі блукають привиди князів руських та литовських. Я ж, ідучи повз обвітрені століттями будинки, хочу зустріти тут лише її — юну Лесю Косач. Уже вкотре вирушаю сюди із свого безбарвного околичного мікрорайону, щоб ще раз відчути епоху, в якій вона жила.

...Щербата бруківка вулиці Кафедральної. Тут, у триповерховому будинку № 6, поряд із замком Любарта та костелом св. Петра і Павла, весною 1879 року, після переїзду зі Звягеля, оселилася родина Косачів. Вдивляюсь у вікна колишньої монастирської будівлі. Крізь які шибки вранішнє сонце, сходячи із-за замкових мурів, світило для маленької Лесі? На жаль, уже ніхто не скаже. Загубилася, здається, назавжди й друга адреса квартирування Косачів у Луцьку. В спогадах Лесиної сестри Ольги закарбувалося з тієї пори лише «садиба з одноповерховим старим домом із заскленим ганком, що виходить у садок. Город з другого боку дому, двір — з третього. Садиба обгороджена парканом з дощок. За парканом зараз близенько річка». В ту річку малий Мишко Косач пускав саморобні кораблики, а Леся допомагала. Інший спогад: «та сама садиба, рання весна, вже зеленіють кущі порічок та півники понад стежками в садку... Город копають удвох ті самі хлопчик і дівчинка, що виряджали кораблі...».

Довго вважалося, що другою квартирою Косачів, «домом із заскленим ганком» у Луцьку (1880—1881), був будинок № 21 по вулиці Кафедральній. Так вважав дослідник В. Покальчук. Він назвав й інші Лесині адреси в Луцьку: вул. Кафедральна, 6 (1879—1880), вул. Драгоманова, 23 (1890—1891). Щодо двох останніх адрес, то сумнівів немає ні в кого.

У двоповерховому будинку на теперішній вул. Драгоманова (колись Домініканська) Леся жила з початку жовтня 1890-го до 17 січня 1891 року, коли поїхала лікуватися до Відня. Через погане здоров'я, пригадує сестра Ольга, Леся тоді мало куди ходила, більше лежала і читала. Пішла тільки одвідати замок, згадати юність, та зрідка ходила до «кафедри», послухати орган. Та й «кафедра» була близько од дому. З цим будинком на розі Кафедральної і Драгоманова пов'язана історія, що лягла в основу оповідання Лесі Українки «Одинак».

А де ж той другий луцький дім, де Леся Українка написала свого першого серйозного вірша «Надія», де та грубка, біля якої відігрівали її після йорданської купелі 1881 року в Стиру, з якої почалася її довга боротьба з хворобами? Може, це й справді той дім з ганком і садом на Кафедральній, 21? Але ж таких будинків тоді у Луцьку було багато. Та й чому Ольга Косач не згадує розташований за сорок метрів замок Любарта? І Стиру, по сусідству з яким був той дім, тут немає — лиш протока Глушець, де болотяна вода. Чи оселився б тут Петро Косач, голова з'їзду мирових посередників? Розвіює давню гіпотезу й дослідниця Т. Борисюк, яка в документах щодо будинків № 21—23 по вул. Кафедральній не знайшла Косачів серед власників і квартировинаймачів.

Є версія, що цей дім був у кінці нинішньої вул. Драгоманова, з боку монастиря бригідок (згодом тюрми). Бо протилежний берег Стиру займав монастир домініканців. Мабуть, не збереглася ця оселя. Втім, не варто втрачати надій. Але будівлі тієї доби руйнує бездоглядність. Доживає віку дім № 21 на Кафедральній, потребує ремонту й сусідній 23-й. Що робитимемо, коли їх не стане, а з'ясується, що в одному з них усе-таки жили Косачі?

З іменем Лесі пов'язано ще багато споруд старого Луцька. Як-от замок Любарта, улюблене місце її дитячих ігор. А ще костел св. Петра і Павла XVII ст., так звана «кафедра», впритул до якого стояв перший «костельний» дім Косачів. Сестра Ольга згадувала: до «кафедри» Леся і любила ходити, бо дуже любила органну музику, і боялася ходити, бо там були довгі тьмяні коридори, у нішах стояли статуї. Її ті статуї були такі прикрі, що вона намагалася пройти коридором, не дивлячись на них...

Скільки місць, пов'язаних з Лесиним іменем, на цьому маленькому шматочку української землі! Однак не варто шукати тут принаймні однієї меморіальної дошки, яка б сповіщала про це.

Микола ЯКИМЕНКО.

Луцьк.

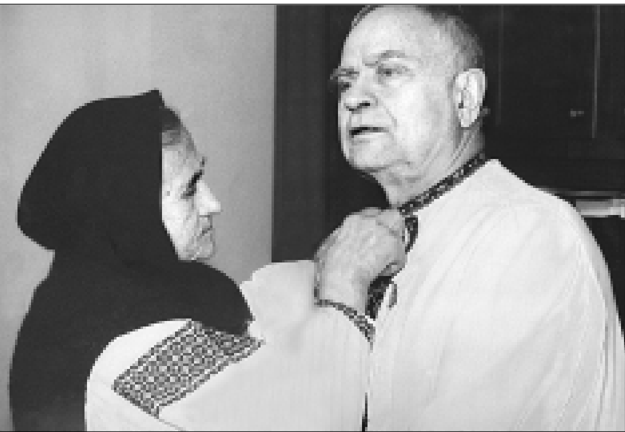
На знімках: будинок № 23 по вулиці Драгоманова; замок Любарта.

Фото автора.

Гори, гори, моя свіча...

■ ВИДАННЯ

У Львові презентовано книжку «Погоня» (видавництво «Світло і тінь»). Двоє видатних митців, Дмитро Павличко і Василь Пилип'юк, «об'єднали» тут свої ювілейні дати: разом їм 130 літ.

Серія «Постаті», започаткована Василем Пилип'юком, — то особливий синтез художньої фотографії й слова. А герой книжки «Погоня» — поет, дипломат, політик, особисто причетний до доленосних для України рішень і подій.

Візуальна біографія Дмитра Павличка постає як високохудожня композиція із фотознімків — професійних та з родинного альбому. Вони об'єднані єдиною ідеєю — показати, як поетична Муза терпеливо несе на своїх плечах тягар буднів політично-громадської діяльності. Без суперечки про те, що депутатський мандат (до прикладу) не пасує великому поетові. І навпаки...

Поет встигав записувати рядки про сокровенне навіть під час сесійних засідань. І при цьому не був відсторонений від політики. Із стенографічною точністю Дмитро Васильович відтворює події у Верховній Раді, що передували Акту проголошення незалежності України. Тепер ці рядки звучать особливо актуально: «Не від президентів наших ішло і це, мабуть, довго йтиме оте лихо, яке не дає нам стати впорівень з іншими народами і державами. Це лихо йде від нас усіх, нездатних об'єднатися в єдиній політичній силі на підтримку своєї, так довго очікуваної і так щедро кров'ю наших предків политої, державності...»

А у віршах, що їх відібрано для книжки, — багаторічна дорога поетової душі.

На волі жити тяжче, як в неволі —
За все терпи, за все відповідай,
Дивись, який без маски рідний край,
Без кайданів, але голодні й голі
Раби, що в'януть на чужій землі,
Хліб заробляючи по всій Європі...

А фотометафори Василя Пилип'юка — суголосний відгук іншої душі. Двоє майстрів запалили одну свічу. Вона горітиме довго та ясно.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

На знімку: сестра Марія зав'язує стрічку братові.

Зоря і хрест Ліни Костенко

Назустріч діамантовому ювілею

■ ЕСЕ

«Зоре моя вечірняя, зійди над горою...» — благає сама Україна.

Бо, здається, споконвіку був у нашій поезії та фольклорі цей прикметний і хвилюючий образ.

Не віриться також, що колись не було в нас «Реве та стогне Дніпр широкий...». Адже твір цей, за Гоголем, «реет и вьется» над нашою долею й культурою, мов поетична душа України.

Розпорядники Шевченкового ювілею в 1999 р. не включать його до програми вечора в оперному театрі. На знак протесту зал самовільно встане й заспіває цей поетичний гімн України! І Павло Муравський розвернеться й диригуватиме не хором, який лишиться в нього за спиною, підхопивши пісню, а публікою. І це стане апофеозом ювілейного вечора.

Так самоутверджується Шевченкове Слово в умовах ворожої провладної дійсності, якою б вона не була.

***

Так і в Ліниній поезії: «Усе іде, але не все минає над берегами Вічної Ріки...» — невже у нас не було колись такої образної і мудрої філософеми? А «Шалені темпи. Чи не наша власність»? Або: «Даруй мені над шляхом тополиним важкого сонця древню булаву». Чи «А там, а там... Жорстокий клекіт бою і дзвін мечів до третьої весни...» — це сказано навіки! В цих поезіях — Ознака, Глагол і Дух України! Тут — її і суть, і голос — сама її Історія дихає в цих рядках.

Коли нашу культуру і літературу олігархи й недолугі правителі відкинуть вже й не на узбіччя, а за його кювети, Лінина поезія не лише виправдовуватиме своє призначення, а й утверджуватиме національні духовні ідеали перед навалою постмодернізму, мас- і поп-культури. Вбивчою іронією розвінчуватиме і каратиме своїх кривдників — духовних поневолювачів України. Бо у таких правителів не душі, а доларові рахунки в офшорах, а замість очей — банкноти із зображенням американських президентів, за якими вони не бачать ні України, ні нас з вами.

***

«Сосновий ліс перебирає струни...» — повторюю вголос і подумки, дошукуючись поетичної чарівності приголомшливого рядка. І... Не знаходжу. Ну, що б, здавалось, криється в оцій ефемерній дії: «Перебирає струни». Які «струни» і як «перебирає» ліс? Якщо з прагматичними намірами доскіпуватися змісту. Але ж... Поезія народжується не так «з голови», як із душі, — душею ж найперше і сприймається. Іноді всупереч елементарній, примітивній логіці. Бо вона, логіка, часто-густо суперечить художнім тропам, образним узагальненням.

Саме з Ліниної поезії, де все досконало вивірено, усвідомлюєш неприпустимість розриву строфи, виривання рядків з її злютованого контексту. Бо тільки коли читаємо далі: «Рокоче тиша на глухих басах», тоді дух перехоплює Лінина алогічна образність. І чарівність Ліниної поезії. Тільки обивательський примітивний розум дошукується в поезії сугубих реалій. А душа, мов пуп'янок у квітку, розкривається назустріч поетичній образності, хоч би якою умовною вона була. І розвертається на її чарівний пеленг, і невідступно слідує за нею, як соняшник за сонцем з ранку до вечора: «Бринять берези і блукають луни, людьми забуті звечора в лісах...»

І тут мені знову здається: це написала не Ліна, а сама Україна. Як ото у випадку з Шевченком. Трапляється ж таке відчуття вельми рідко! Але — трапляється. Особливо часто у книжці «Над берегами вічної ріки» — улюбленій лірицi нашої літератури — і класичної, і сучасної.

***

«Я люблю Ліну!» — казав моїй незабутній дружині над розгорнутою саме оцією збіркою, подарованою мені з автографом. І сувора та вимоглива Галя обнімала й цілувала мене мовчки, змахуючи сльозу розчулення і згоди.

Зітхала:

— Та як же її не любити, оцю Ліну, якщо її поезія захоплює і перевертає душу?!

«Люблю Ліну», — кажу своїм розумним, обдарованим дітям, онукам. А вони мовчки кивають, погоджуючись. Або поблажливо усміхаються: «Теж мені відкриття!», «Ще б пак!». І суворий, непідкупний та стриманий син мій іронізує: «У тебе, тату, губа — не дура! Є тут кого любити. І є за що...»

А онука Ланочка-Роксолана ще школяркою, прибігаючи з уроків, вривається в кабінет, кричить з порога: «Дідусю! Я знаю ще один Лінин вірш, послухай: «Чекаю дня, коли собі скажу: «Оця строфа нарешті досконала». О, як тоді, мабуть, я затужу! І як захочу, щоб вона сконала...»

Похитуючись і примружуючи очі, Лана читає далі про Мікеланджело Буонарроті, а я слухаю із завмиранням серця та й думаю собі: «Та у вас же, Ліно, всі строфи досконалі! Як можна бажати, щоб вони сконали?!»

За часів Катерини Медичі та Вафоломіївської ночі, вчиненої нею, гугеноти-протестанти надягали волосяниці і самі себе катували бичами до крові, вимолюючи відпущення гріхів. «А за що ж караєтеся ви, Ліно, творячи ТАКУ ГЕНІАЛЬНУ ПОЕЗІЮ?! Що це за самокатування?»

Відповіді немає. Додумаймо самі...

***

«Я люблю Ліну та Її поезію!» — не криючись, кажу тепер своїм друзям-поетам.

Мовчать... Погоджуються? Дивуються моїм захопленням? Чи з натугою тамують гординю? Заперечень, однак, немає.

Один, все ж, не втримується: «Щось ти, Сашко, впадаєш у крайнощі! Вважаєш Бетховена найгеніальнішим — Богом над усіма композиторами. Наче й немає ні Баха, ні Гайдна, ні Моцарта, ні Брамса та Ліста. А Ліну звеш усно й письмово, зі шпальт журналів і газет, із телеекрана — геніальною! А вона — не геніальна. Вона талановита. Гарна поетеса. Як усі».

І мені жаль визнаного поета. Шкода, що навіть вельми талановиті люди скупі на добре слово! Не вміють і не хочуть радіти чужому успіхові. Не визнають очевидного й переконливого вияву геніальності. Бо це, бачте, принижує їхню гідність і визнання.

Що тут скажеш?

Помовчмо...

***

У вікні, прокидаючись, бачу між гіллям дубів дві зорі. Передсвітом.

Одна — більша і яскрава — її звуть ранковою. Насправді — це планета Венера.

А друга — менша і тьм'яна — зоріє, мабуть, з якоїсь немислимо далекої галактики. Кліпає й підморгує, немов недремне око Всесвіту.

Щоразу шукаєш її з тривогою і знаходиш з неабиякими зусиллями. Хвилюєшся: а раптом не знайду? І стає моторошно. І чогось жаль. І за чимось сумуєш, якщо далеку зорю поглинають летючі досвітні хмари. А пролетять — вона з'являється ще віддаленіша, ще відстороненіша й чужа. А вабить ще дужче.

У цих передсвітанкових зорях — дві Лінині іпостасі: поетична — відкрита всім, захоплива і зрозуміла; і суто жіноча, особистісна, сповнена таїни, вся в собі. Як у Гегеля чи Фейєрбаха. А так хочеться зазирнути в душу дивовижної авторки «Марусі Чурай»! А мені ще більше й принадніше — у внутрішній світ породіллі віршованого роману «Берестечко»!

Не знаю й не відаю, як Ліна спромоглася так виразно, яскраво й глибоко написати про тяжку поразку найвидатнішого нашого Гетьмана — Дипломата, Мислителя і Полководця? Він стає після татарського полону й Берестечка мало не калікою-перехожим, забутим Богом і людьми. Як їй вдалося уявити його душевний стан і так правдиво відобразити його? Та ще — будучи жінкою! Хіба не диво? Але нас — злиденних, убогих, окрадених та духовно пригнічених бандитами-олігархами — уже нічим, мабуть, не здивуєш. Не захопиш найзахопливішим. Не вразиш і найвражаючим.

Як ото він, Богдан Хмельницький, самотній і полишений долею, п'є із сторожею в спустілому Суботові день і ніч в розпуці від горя, що впаде на нього і на Україну після поразки під Берестечком?! Читаєш — і ніби сам стаєш гетьманом без війська, без вірних друзів-воїнів та побратимів-полковників. Без слави, без надії повернути її. Елемент присутності робить нас безпосередніми учасниками тих трагічних подій, спостерігачами душевних мук, свідками моральних страждань гетьмана Богдана, поплічниками у його розпуці та самоті.

Ну як же не любити отаку Жінку — Поетесу і Розумницю, котра відродила нам найбільшу драму нашої історії в живих і трепетних образах? — питаю я вас. Як не гордитися тим, що живемо в один час із Нею Як не радіти, що є в нас Вона — Ліна Костенко? Та ще й поруч — через сквер. Хіба не диво? А лишається такою далекою і недосяжною, як ота Зоря з інших, немислимо далеких галактик. Чи, може, так воно й треба? Сама ж написала:

Шкода, як ідеал не держиться чола:
Коли та слава впала на Ликеру,
Вона якраз по бублики ішла...

Що-що, а по бублики Ліна не ходить — це точно!

***

Один майструє хрести. Інший — несе свій Хрест на Голгофу, щоб там розп'яли його. Хто вигадав такі муки Спасителю? Не знаєте? Часто думаю про це. І уявляю Ліну. Уявляю, як вона сама пиляє й витешує той свій Хрест. І як вона тягне його на Голгофу. І ніхто не помагає їй. Бо неможливо допомогти: поезію творять на самоті, немов перед розп'яттям.

А ще уявляю, як зводитимуть вірьовками принесений Ліною Хрест, щоб вкопати його поглибше в Голгофу, а потім на ньому розп'яти Її. І щоб він не похитнувся. Ну, так, як ото у фільмі П'єра Паоло Пазоліні — «Євангеліє від Матвія». Бачили? Ні, не бачили? Жаль-жаль, шкода...

Що то за Хрест Ліни Костенко? Служіння Поезії! А через неї — Істині, Досконалості і Красі. На це покладено кожен рік, кожен день, кожну мить Її праведного і подвижницького життя. У відданості Істині й Поезії Ліна Костенко — Свята.

Великий гріх — не бачити й не розуміти, що значить для нашої культури, літератури і для самої України Ліна Костенко. Незрівнянна, безмежно та безкомпромісно чесна!

Певен: у слов'янському світі та й в усій Європі більше немає ТАКОЇ ПОЕТЕСИ! Немає і не може бути, бо Вона — неповторна! Кому ж тоді присуджувати Нобелівську премію, як не нашій Ліні?

Єдина втіха, що найгеніальніший та найвеличніший письменник світу — Лев Миколайович Толстой теж не удостоївся найвищої літературної нагороди. Хоч за його життя її присуджували вісім(!) разів: з 1902 по 1910 рік. Учений Секретар Нобелівського комітету на першому його засіданні як контраргумент проти висунення Толстого зачитав не реляцію, а 17-сторінкову інвективу — звинувачення найголовнішого претендента на першу Нобелівську премію в поклонінні селянському патріархальному укладу життя і моралі, у ворожому ставленні до модного тоді лібералізму та до емансипації жінок або фемінізму. Ну і, звичайно, «поставив у строку» відлучення Льва Миколайовича від церкви, здійснене Священним Синодом на чолі з Оберпрокурором Побєдоносцевим, котрий частенько обідав у Ясній Поляні.

В сільських церковцях квацяти анафему,
Як графа чорт за бороду скубе... — напише Ліна в «Алеї тиші».

А в самої Ліни за її чистою й благородною душею немає жодних гріхів ні перед церквою, ні перед Богом, ні перед Нобелівським комітетом.

Просто ми такі недолугі «у вищих сферах» та неавторитетні в міжнародних літературних колах, що не вміємо достойно представити Її Нобелівському комітетові.

Не вміємо? Чи не хочемо?

«Тиша і сніг...»

***

Коли в травні 2004 року хоронитимемо Вінграновського на вершині Байкової гори, вітер віятиме з півдня — з Миколиного краю — і навіватиме мені пахощі Ліниного волосся і аромат дивовижних квітів, які вона триматиме в руках перед Миколиною домовиною, щоб покласти на його свіжу могилу. Я стоятиму за нею впритул і бачитиму суворий профіль Її, тонку брову і трепетне крило розвихреної зачіски — все це мене дивуватиме й хвилюватиме. Я ніколи не бачив таких квітів, як у неї в руках: рожеві, яскраво жовті і блакитні — зовсім не траурні, а весняні, веселі навіть! Наче вона виставляла їх на прю з передчасною смертю Великого лиманно-степового Гайявати.

Але смерть похмуро й незворушно дихатиме на нас з Миколиної могили свіжовикопаною глиною, моторошним холодом небуття, обіцятиме всім нам, як і Миколі, довічну пітьму і самотність. Це особливо гостро відчуватиметься під теплим сонцем молодого літа. І коли мене покличуть до прощального слова, тяжко відриватимуся від Ліни, наче над нею витає її прижиттєва слава, як засіб проти смерті. Витає над Миколиною могилою і, об'єднуючись із славою Вінграновського, виставляє такі редути проти забуття, що вже й смерть не страшна! І забуття полохливо відступає і ховається у видолинках Байкового, мов примара або збирач подаянь.

І коли над домовиною Вінграновського обернуся до всіх, хто стоїть над його розкритою могилою, затуманеним поглядом бачитиму Ліну. І боятимуся сказати в її присутності зайве, недолуге чи пишне слово, знаючи, як вона ненавидить такі слова.

«Господи! Не дай духа праздности, беспечности, властолюбия и пустословия! Аминь...» — отак хочеться молитися, коли думаєш чи згадуєш Ліну Костенко і те, що вона зробила в нашій літературі.

Живіть довго й щасливо! Щоб не повіяло без Вас могильним холодом над нашою культурою й літературою. Над усією Україною та її духовністю й поезією.

Олександр СИЗОНЕНКО.

Конча Озерна.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

■ ЗНАЙ НАШИХ!

Оце тобі й сер Тобі

«ГУ» вже писав про успішну постановку комедії «Дванадцята ніч» у Донецьку. Написана чотириста літ тому п'єса несподівано актуально залунала в стінах Донецького академічного муздрамтеатру. Навмисного «осучаснення» немає, хіба що до музичного оформлення вкраплено фрагменти з «Диких танців». А події розгортаються у точній відповідності з класичним текстом Шекспіра в перекладі Максима Рильського.

Варто згадати лаконічні декорації й підкреслену гротескність костюмів (сценографія Георгія Широкова, художник по костюмах Олена Богатирьова). У головних ролях Володимир Швець (Орсіно), Світлана Бойко (Олівія), Анна Якубовська (Віола). А улюбленці публіки — невтомна карнавальна четвірка: сер Ендрю Ег'ючик, Фабіан, Марія та сер Тобі Белч. Ролі трьох із них блискуче виконали Володимир Биковський, Ігор Рибчинський і Олена Хохлаткіна. Щодо останнього, сера Тобі Белча, то... Уявіть собі: перед моїм походом до театру актор, який мав грати цю роль, раптом потрапив до лікарні. Його партнер за два дні до вистави почав інтенсивно входити в роль — так інтенсивно, що на репетиції пошкодив ногу. Часу вже не залишалося. І тоді постановник «Дванадцятої ночі» Андрій Бакіров сам вийшов на сцену в образі сера Тобі, згадавши свій акторський досвід. Глядачі були в захваті!

Ліна КУЩ.

На знімку: сцена з вистави «Дванадцята ніч».

У кожного свій варіант

Луганськ. Альманах «Свій варіант», який видано в Луганську, відомий російський письменник Юрій Бондарєв рекомендував студентам Московського літературного інституту як підручник сучасної літератури сходу і центру України. У свою чергу, Бондарєв вручив луганському поету Володимирові Спектору енциклопедичну антологію «П'ятнадцять століть російської поезії», в якій зібрано майже дві тисячі віршів. Цікаво, що в антологію увійшли твори вісімнадцяти поетів з Луганська і області.

Алла АНТИПОВА.

18 лютого. Київ. У Національній спілці журналістів України презентовано книжку колишнього першого заступника голови СБУ генерал-полковника Василя Горбатюка «Позиція».

19 лютого. Житомирська область. У місті Новограді-Волинському ключі від квартир у новому будинку отримали 69 сімей військовослужбовців місцевого гарнізону.

20 лютого. Івано-Франківськ. Відбувся XV фестиваль естрадно-спортивного танцю «ФЕСТ-2005», у якому взяли участь хореографічні колективи з різних міст України.

21 лютого. Ужгород. Танцювальним святом було відзначено 100-річчя від дня народження видатного українського балетмейстера й хореографа Павла Вірського.

22 лютого. Президент України Віктор Ющенко виступив на засіданні Комісії Україна—НАТО на найвищому рівні, яким розпочався неформальний саміт НАТО у Брюсселі.

22 лютого. Київ. Біля секретаріату Президента України пройшла акція «Ні НАТО в Україні».

23 лютого. Київ. Голова Верховної Ради Володимир Литвин взяв участь у покладанні квітів до могили Невідомого солдата з нагоди Дня захисника Вітчизни.

24 лютого. Пікети мешканців столиці біля Київради, які виступили проти порушень під час забудови Києва.

 Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформу, УНІАН та Прес-КІТ

Ніхто не порушує так, як прокурор

■ ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Це гірше, ніж злочин, — це помилка.

Антуан Буле де ла Мерт.

Ці слова французький юрист вимовив 200 років тому, довідавшись про розстріл герцога Енгінського за наказом Наполеона I.

На жаль, так висловитися Мерт міг би і щодо багатьох вердиктів суду, які виносять у нашій демократичній і суверенній. Феміда з пов'язкою на очах, на моє переконання, часто йде на поводу у слідства. І тому помиляється. Але ж на чашу її терезів покладено найцінніше надбання держави — життя співгромадян...

II. Вишиванка від законників

Її зшили свого часу грубими однотонними нитками для «терориста» № 1 Сергія Іванченка, його брата та інших криворіжців. Про хід слідства і суд над ними «ГУ» писав упродовж двох років. Сьогодні Сергій на волі — його помилував експрезидент. Добрий жест (але чому тільки до «організатора» і «натхненника» теракту?) він продемонстрував під час виборів 2004-го...

Іванченко має намір довести свою невинність у жахливому криворізькому злодіянні в 1999-му і тим самим визволити з неволі «виконавців».

Попри вирок, що набув чинності, я свідомо беру слова в лапки. Бо не вірив і не вірю, що вибухи, від яких постраждали безневинні, організував Сергій. А колишній президент, думаєте, вірив?..

Підкупити не вдалося

На щастя, ми живемо в країні, де немає терору в прямому розумінні слова. Але комусь, схоже, дуже хочеться, щоб він був. Бодай на папері, у вироку. Чи не тому з'явилася справа Іванченка? Чи не тому «народили» «терориста» № 2 Ігоря Тимчука? Але якщо про першого багатьом багато чого відомо, то про Ігоря та його спільників практично нічого.

Побувавши недавно в Івано-Франківську, автор спробував відновити події 2002—2004 років. Від моменту порушення кримінальної справи за фактом убивства заступника голови облдержадміністрації Миколи Шкрібляка до винесення вироку Чернівецьким апеляційним судом.

Отже, послухаємо слідство. За два дні до парламентських виборів, 29.03.02 р., у під'їзді будинку на вулиці В'ячеслава Чорновіла дев'ятьма кулями смертельно поранили кандидата в народні депутати, авторитетного і впливового керівника Миколу Шкрібляка. Через чотири години він помер у лікарні. На місці злочину дотепер на стіні видно сліди куль (знайдено 18 гільз). А того вечора сусіди після стрілянини побачили біля пораненого, котрий стікав кров'ю, пакет з десятками тисяч гривень і доларів. Прибулі правоохоронці в його кишені знайшли розписку, що дало їм змогу через чотири дні затримати Тимчука.

Ось та розписка. «Я, Тимчук Ігор Михайлович..., 28 березня 2002 року одержав у Лосюка... 24000 доларів США, які зобов'язуюся повернути до 3 квітня 2002 р.

...Фактом повернення цієї суми вважатиметься рішення окружної комісії... про зняття з реєстрації кандидата в народні депутати Зварича...».

Ігор не заперечував, що позичав гроші у Василя Лосюка. Навіщо?

— Для підкупу членів виборчої комісії по Надвірнянському округу, — зізнається Тимчук. — Крім Шкрібляка і мене на депутатство претендували кілька кандидатів. Але основним конкурентом був, звичайно, представник «Нашої України» (підтриманий і Ющенко, і Стецьком) Роман Зварич. Його на той час судом вирішено було зняти з реєстрації. Останнє слово залишалося за окружною комісією.

Василь Лосюк, керуючий справами облради, на розмову пішов охоче.

— Що було, те було, — відверто сказав колишній начальник штабу. — Покійний запросив мене й Андрія Дадіверіна, вручив 24 тисячі доларів і попросив передати їх Тимчуку. Й одразу продиктував текст розписки, яку мені належало взяти в Ігоря.

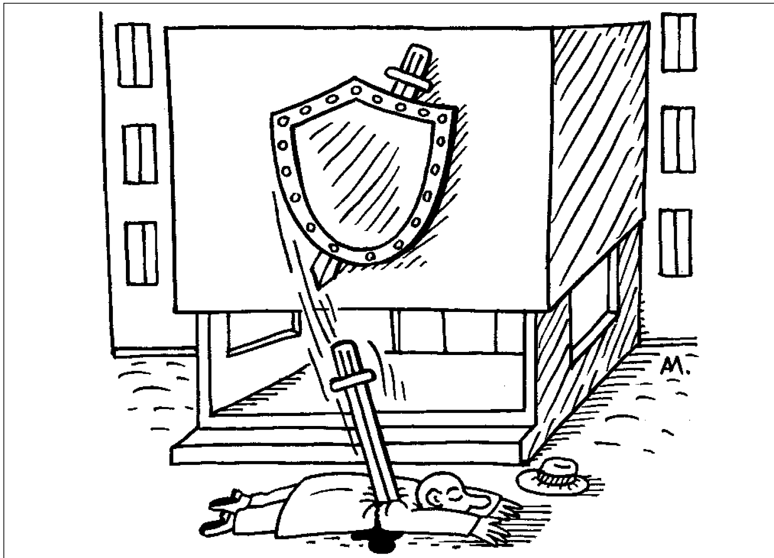
Підкупити членів тоді не вдалося — в день засідання комісії її офіс пікетували «нашоукраїнці» і фактично відстояли наступника Стецька. До слова сказати, це була друга спроба «вплинути» на комісію. Першого разу для цього виділялося 11 тисяч доларів. Але до того випадку Ігор Тимчук не був причетний. Його залучили до злочинної діяльності напередодні виборів як авторитетного підприємця, що вміє організувати, підготувати, умовити, привернути.

— Участь у цьому злочині я визнаю, — казав на слідстві й у судовій залі Ігор. — Але всі інші обвинувачення — вигадки, груба фальсифікація.

Прокуратурою Івано-Франківська Тимчука спочатку було притягнуто як обвинувачуваного за ст. 157 ч. 2 — перешкоджання вільному волевиявленню виборців. Логічно було притягти до відповідальності й інших учасників злодіяння. Але їх «помилували». І навіть з Тимчука на прохання прокурора суд зняв обвинувачення за ст. 157 ч. 2. Зняв очевидне, щоб поставити за вину абсурдне, вважає засуджений до довічного ув'язнення.

За що «вишка»?

Давайте визначимося: що таке теракт, про який уже наступного дня після пострілів на вул. Чорновіла привселюдно повідомили облпрокурор Юрченко і голова облдержадміністрації Вишиванюк. Організатора й одного з трьох виконавців знайшли швидко. Водій Поздняков, що обслуговував кілерів протягом двох тижнів, визнав вину і за вироком також перебуватиме в неволі довічно. Тож він, Сергій Поздняков, стверджував і стверджує: Тимчук не причетний до вбивства Шкрібляка. Так, на його, Сергія, прохання Ігор допомагав йому в пошуку квартири, купівлі авто, оформленні документів на нього. Зловжив, так би мовити, своїм авторитетом, і якщо в тому є кримінал — судіть за скоєне.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Наймані вбивці П. і М., звичайно, могли б прояснити ситуацію, але кому це тепер вигідно, крім Тимчука?

Тепер про ст. 258 КК. Терористичний акт — це застосування зброї, вибухи, підпали... з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокацій військового конфлікту, міжнародних ускладнень. Це дії з метою впливу на ухвалення рішення органами влади, службовими особами, об'єднаннями громадян тощо.

Постріли в під'їзді, за версією слідства, — це не тільки прагнення Тимчука стати нардепом, для чого «нашоукраїнця» знімають з реєстрації, а Шкрібляка усувають фізично. Хоча прокуратурою доведено, що ідея підкупу комісії, гроші — це ноу-хау не Тимчука, в обвинувальному висновку і вироку стверджується, що Ігор Михайлович оволодів чужим майном (24000 доларів) шляхом обману і зловживання довірою... До слова, у момент затримки Тимчук віддав більшу частину цієї суми. Віддав би в термін й решту, якби не потрапив до ізолятора. Туди його «зачиняли» протягом 15 місяців чотири рази. І щораз випускали на підписку про невиїзд з однієї, стверджують Ігор Михайлович і адвокат, причини — відсутність доказів.

Маючи на душі тяжкий гріх і закордонний паспорт у руках, чекав би Тимчук чергового затримання? Але він дочекався, віряючи в об'єктивність слідства і справедливість суду.

Він, бідолашний, не врахував, що справжня правда завжди неправдоподібна і щоб зробити її правдоподібнішою, потрібно додати до неї брехні. Її й додали. І ось зізнання Тимчука в участі в підкупі породило обвинувачення: Тимчук, читаємо в документі слідства, «мав на меті порушити громадську безпеку, залякати населення і вплинути на прийняття потрібних для себе рішень окружної виборчої комісії...». Іншими словами, злочин спричинив дестабілізацію суспільно-політичної ситуації і зрив виборчого процесу.

Неправда, що...

було зірвано вибори. Вони відбулися. Напередодні Ігор офіційно заявив про зняття своєї кандидатури. Як і обіцяв Шкрібляку в обмін на блага у разі його перемоги (посада заступника в ОДА, «зелена» вулиця в нафтобізнесі, 50.000 доларів).

Вибори відбулися всупереч бажанню провладних партій, які після 29 березня почали активно відкликати своїх представників із виборчкомів. Мовляв, у такій обстановці не можна проводити голосування.

Неправда, що вбивство посіяло страх і паніку — виборці в ті дні до путтів нічого не знали.

Про Тимчука, він же «Рукавичка» (починав кар'єру підприємця зі створення кооперативу з пошиття спецодягу), почув тільки хороше. І від його земляків, і від сусідів-селян, що обирали його депутатом райради кілька скликань. Газ, дороги, допомога школі, турбота про дітей, ветеранів...

Про Шкрібляка, його вбивство і нині мало хто знає в селах. Багато гарного про нього — в збірнику спогадів, прочитавши які я ще раз переконався: не міг Тимчук «замовити» таку людину, керівника, бізнесмена. Кишка тонка в директора маловідомої фірми на таку грандіозну акцію. А він, виходить, не тільки сам її придумав, а й реалізував.

У неможливість цієї версії не вірять у надвірнянських коридорах влади, родичі, народні депутати України, які сказали давно своє слово на захист «терориста» № 2. У свою версію, по-моєму, вірять тільки законники.

Замість епілогу

...Сильний духом Ігор Тимчук, перебуваючи на волі, вірив, вірив до суду не дійде. Тому 15 місяців був законослухняним і обов'язковим стосовно слідчих органів. Вирок його розчарував, але не зламав.

Він неноситиме, впевнений, вишиванку до кінця днів своїх. Він має намір апелювати до Європейського суду, до Президента України. Вірить, що Віктор Ющенко не на словах, а на ділі візьме участь у долі постраждалих від політики і доручить відповідним органам уважно розібратися і переглянути кримінальні справи.

Бо, як писав П. Буаст, «несправедливість стосовно одного є погроза всім».

Бо найнестерпніша несправедливість та, вважає Тимчук, що чиниться в ім'я закону. Ім'ям України.

Іван ІЛЛЯШ.

Івано-Франківська область.

Якщо живете в Україні, пенсія буде наша

Прошу роз'яснити порядок отримання пенсії в Україні моїй матері, яка приїхала на постійне місце проживання із Росії.

Людмила ДУДАРЕНКО.

Київ.

Громадянам, які переїжджають з Росії в Україну, пенсії призначають згідно з законодавством України та згідно з Угодою про гарантії прав громадян держав—учасниць Співдружності незалежних держав у сфері пенсійного забезпечення, яка була підписана 13 березня 1992 року.

Відповідно до цієї угоди для встановлення права на пенсію, в тому числі на пенсію на пільгових умовах та за вислугу років, громадянам враховують трудовий стаж, отриманий на території будь-якої з цих держав, а також на території СРСР за час до набрання чинності цієї угоди. Обчислення пенсій здійснюють із заробітку за ті періоди роботи, які враховують до трудового стажу. Розмір заробітку визначають з офіційно встановленого курсу відповідної валюти на момент призначення пенсії.

У зазначеному випадку — у разі переселення пенсіонера з Росії в Україну — виплата пенсії за попереднім місцем проживання в Росії припиняється. В Україні розмір пенсії визначають відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» з наявного стажу роботи та заробітку, обчисленого за будь-які 60 календарних місяців роботи підряд за період до 1 липня 2000 року та за весь період роботи після 1 липня 2000 року до звернення за пенсією.

Розмір пенсії залежить від тривалості стажу роботи та розміру отримуваного заробітку. Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» максимального розміру пенсії не передбачено, а мінімальний розмір пенсії за віком, за наявності загального стажу роботи 20 років у жінок та 25 років у чоловіків, встановлено на рівні прожиткового мінімуму для непрацездатних громадян (на 2005 рік — 332 грн.).

Володимир МАКСИМЧУК,
заступник керівника управління апарату ФПУ з питань соціального захисту.

Не числом, а вмінням...

Футбол. Кубок УЄФА. 1/16 фіналу. Матчі у відповідь. 24 лютого. «Бенфіка» (Португалія) — ЦСКА (Росія). 1:1 (перший матч — 0:2). «АЗ Алкмаар» (Нідерланди) — «Алеманія» (Німеччина). 2:1 (0:0). «Стяуа» (Румунія) — «Валенсія» (Іспанія) — 2:0 (0:2). «Сошо» (Франція) — «Олімпіакос» (Греція). 0:1 (0:1). «Ньюкасл» (Англія) — «Геренвен» (Нідерланди). 2:1 (2:1). «Міддлсбро» (Англія) — ГАК (Австрія). 2:1 (2:2). «Штутгарт» (Німеччина) — «Парма» (Італія). 0:2 (0:0). «Сарагоса» (Іспанія) — «Фенербахче» (Туреччина). 2:1 (1:0). «Осер» (Франція) — «Аякс» (Нідерланди). 3:1 (0:1). «Лілль» (Франція) — «Базель» (Швейцарія). 2:0 (0:0). «Фейєноорд» (Нідерланди) — «Спортинг» (Португалія). 1:2 (0:1). «Севілья» (Іспанія) — «Панатінаїкос» (Греція). 2:0 (0:1). Перший матч — «Аустрія» (Австрія, Відень) — «Атлетік» (Іспанія).

«Шальке-04» (Німеччина, Гельзенкірхен) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 0:1. Агахова, 22. Гості виступали в такому складі: Лаштувка, Тимощук, Матузалем, Агахова (Воробей, 77), Левандовський, Брандау, Рац, Срна, Гюбшман, Дуляй (Батиста, 55), Вукич (Елано, 62). Перший матч — 1:1.

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Партизан» (Сербія, Белград). 0:1. Радович, 88. «Дніпро»: Кернозенко, Єзерський, Шевчук, Радченко, Русол, Михайленко, Рикун (Грицай, 88), Корниленко (Венглинський, 58), Назаренко, Ротань, Бідненко (Костишин, 64). **На 43-й хвилині з поля вилучено гравця гостей Іліча (два попередження). Перший матч — 2:2.**

«Вільярреал» (Іспанія) — «Динамо» (Україна, Київ). 2:0. Фігероа, 21, Касорла, 32. Перший матч — 0:0.

«Вільярреал»: Рейна, Гонсало, Арруабаррена, Касорла, Рікельме, Сорін (Фонт, 85), Фігероа (Госіко, 61), Альварес, Вента, Сенна, Госе Марі (Гуайре, 76).

«Динамо»: Шовковський, Родольфо, Леко (Чернат, 52), Клебер, Саблич, Рінкон, Гусєв, Верпаковскіс (Шацьких, 46), Несмачний (Каддурі, 58), Гавранчич, Юссуф.

Попереджено: Гонсало, 11, Рікельме, 11, Родольфо, 39, Саблича, 44, Леко, 51, Соріна, 51, Несмачного, 55, Каддурі, 69, Гусєва, 76. На 42-й хвилині з поля вилучено Рікельме (два попередження).

Арбітр — Метью Мессіас (Англія).

Вільярреал. Стадіон «Ель Мадригаль». 4 градуси. 10 000 глядачів.

В 1/8 фіналу зустрінуться: «Шахтар» — «АЗ Алкмаар», «Партизан» — ЦСКА, «Міддлсбро» — «Спортинг», «Севілья» — «Парма», «Стяуа» — «Вільярреал», «Лілль» — «Осер», «Олімпіакос» — «Ньюкасл», переможець пари («Атлетік» — «Аустрія») — «Сарагоса». Перші матчі — 10 березня, повторні — 16/17 березня.

Одразу привітаємо «Шахтар» з чудовим результатом, мужністю, стійкістю. Наш клуб не мав належної ігрової практики, але виявився на висоті. Молодець **Джуліус Агахова (на фото).** Тож побажаймо підопічним Мірчі Луческу і надалі переможно крокувати у престижному турнірі.

А от динамівці та «Дніпро» відверто розчарували. Цікаво, що обидва наші клуби ще в першому таймі отримали чисельну перевагу над суперниками. Але, як з'ясувалося, справа не в кількості, а в умінні. Й воно виявилося ліпшим у «Вільярреала» та «Партизана».

Дніпропетровці перебували у значно вигіднішому становищі, ніж донечани та кияни. Однак сподівань уболівальників не виправдали.

Два пропущені м'ячі, три забиті з офсайду, лише чотири удари у площину воріт, шість жовтих карток та найневиразніша в єврокубках цього року гра — це все, чого досягло київське «Динамо» в невеличкому іспанському містечку Вільярреал. Поразка з рахунком 0:2 у грі з іспанцями стала логічним завершенням виступу «Динамо» в єврокубках сезону 2004/2005 років.

У матчі з іспанцями у киян не виходило практично нічого. Єдиним гравцем, до якого не можна пред'являти претензій, є Олександр Шовковський. Два пропущені м'ячі у ворота «Динамо» «привіз» захист.

І якби не майстерність Шовковського, коли він двічі витягував м'ача з «дев'ятки» після ударів Сенни та Рікельме, рахунок, звісна річ, міг би бути ще принизливішим. Ще як мінімум тричі Олександр рятував команду від вірного голу.

— Я не впізнав сьогодні свою команду, — сказав після зустрічі Йожеф Сабо. — Бразильці себе продавали, а інші були майже непомітні. Що робив на полі Шацьких? Не знаю, не розумію. Цей нападник створив три голеві моменти ... біля наших воріт. Верпаковскіс останнім часом якийсь не такий. Хлопець оженився...

Я вражений кількістю похибок, яких припустилися мої підопічні. Просто не знаю, як відповідати на ваші запитання. Ну якщо стоїть поруч гравець, треба віддати йому. А він не віддає й починає возитися. Втрачає цього м'яча. Що тут може зробити тренер? Сам вискочити на футбольне поле?! Склалося враження, що іспанців було п'ятнадцять, а нас — десять. Безграмотна гра та й годі! Середньої лінії як такої взагалі не було. Леко, Юссуф, Рінкон — цілковитий нуль. Гусєва не впізнати — суцільні помилки.

— Що ви можете сказати про «Вільярреал»?

— Грали прекрасно, добре контролювали м'яча. Десять футболістів... Може, їм вистачило б і дев'ятьох? Суперник грає вже місяць, навіть більше. А в нас у чемпіонаті перерва. Вони скрізь швидші! Та найголовніше, щоб мої футболісти зрозуміли: вони зіграли не погано, а бридко!

Наставник киян сказав також, що окремим футболістам уже час завершувати кар'єру. Інші повинні замислитись, бо опиняться на лаві запасних. А їхні місця віддадуть перспективній молоді, яка є у клубі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Вільярреал — Київ.

Дякуємо ФК «Динамо» за допомогу в організації цього матеріалу.

* * *

Бокс. У Києві відбулося велике боксерське свято. Його головними подіями стали титульні бої. Киянка Аліна Шатерникова стала чемпіонкою світу (версія GBU), перемігши американку Стефані Добсс. А п'ятиразовий чемпіон Європи у важкій вазі Олександр Гуров (Київ/Маріуполь) виборов пояс інтерконтинентального чемпіона (WBA), нокаутувавши Аллена Гронфорса з Фінляндії.

Докладніше про ці змагання — в наступних номерах.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) постановою від 18 січня 2005 року по справі № 5/100-Б Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Хлібороб», код ЄДРПОУ 25646542 (с. Раківка Бериславського району, Херсонської області) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Тітова Олена Юріївна, ліцензія серії АА № 779145 (пр. Військовий, 6, м. Херсон, 73000, т. 8 (0552) 22-31-17).

Постановою Господарського суду м. Києва від 21.02.2005 р. по справі № 24/74-б ТОВ «Браво Текс» (код 31839603, адреса: м. Київ, бульв. Лесі Українки, 15) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Авраменко В. В. тел. 236-61-81.

Регіональне Агентство з питань банкрутства в АРК і м. Севастополі виступає організатором конкурсу з продажу нерухомого майна підприємства-боржника ВАТ «ТРЕКФА»

(справа № 2-11/52.1-2004)

Найменування: Будівлі і споруди промислової бази (нежилі будівлі).

Місцезнаходження: АР Крим, Червоногвардійський р-н, пгт Октябрське, вул. К. Маркса, 79 а.

Склад і характеристика майна: 1. Два адміністративні будинки, 1986—1987 рр. збудування, загальною площею 638,3 кв. м; є опалення, електропостачання, телефонізація. 2. П'ять складських приміщень, 1970 р. збудування, загальною площею 1299,3 кв. м. 3. Два виробничі приміщення, 1970 р. збудування, загальною площею 1339,5 кв. м. 4. Гараж, 1984 р. збудування, загальною площею 81,6 кв. м. 5. Майданчики і проїзди, загальною площею 5096 кв. м, асфальтобетонне покриття. Площа земельної ділянки — 12480 кв. м.

Умови конкурсу:

1. Реалізація об'єкта без збереження профілю діяльності; 2. Забезпечення утримання об'єкта в належному санітарному стані; 3. Створення безпечних нешкідливих умов праці; 4. Вживання заходів із захисту навколишнього середовища, досягнення найліпших умов експлуатації об'єкта.

Початкова ціна продажу — 292 500,00 грн. без податку на додану вартість.

Гарантійний внесок (5 % від початкової ціни) і реєстраційний збір 17,00 грн. перераховуються організатору конкурсу — Регіональному Агентству з питань банкрутства в АРК і м. Севастополі на р/рахунок 26004440025300 у КРФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Сімферополь, МФО 324010, ЗКПО 31059557, до 21 березня 2005 р. включно.

Заявки на участь у конкурсі приймаються до 21 березня 2005 р. за адресою: м. Сімферополь, вул. Російська, 103-А, 2-й поверх, каб. № 15 з 9.00 до 17.00 (крім суботи і неділі).

Ознайомитися з об'єктом можна в робочий час за місцем знаходження об'єкта за попереднім узгодженням з організатором конкурсу.

Конкурс відбудеться 28 березня 2005 р. об 11.00 за адресою: м. Сімферополь, вул. Російська, 103-А, каб. № 2. Результати конкурсу оформляються протоколом, що є підставою для укладення впродовж 15 днів нотаріально засвідченого договору купівлі-продажу між продавцем і покупцем.

З питань участі в конкурсі й одержання додаткової інформації звертатися за телефонами: (0652) 49-44-41; 44-27-69; 548-776 з 9.00 до 17.00. Сайт: www. cr. nnac. com. ua

Постановою Господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 10.02.05 р. по справі № Б-19/04-05 товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Артельне» (ЄДРПОУ 31947218, 64630 Харківська обл., Лозівський р-н, с. Артельне) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Волчека С. І. (ліц. АА № 668320 від 29.10.03 р., 61162 м. Харків, пр. Героїв Сталінграду, 138-В, кв. 34).

ТОВ «Венеція»

код 31923485, дата реєстрації 28 лютого 2002р. в Дніпровської районної у м. Києві державної адміністрації за № 06912, повідомляє про свою ліквідацію, претензії приймаються протягом одного місяця за телефоном: 258-67-70.

Повідомлення про проведення чергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ «Мандарин Плаза»

ЗАТ «Мандарин Плаза» (код ЄДРПОУ 30675610, адреса: 01021, м. Київ, вул. Басейна, 6 (Літера А) повідомляє: 11 квітня 2005 року о 16 години дня у м. Києві по вул. Басейна, 6 відбудуться чергові загальні збори акціонерів ЗАТ «Мандарин Плаза».

Порядок денний:

1. Затвердження річного звіту та балансів ЗАТ «Мандарин Плаза».

Для участі у зборах при собі необхідно мати документ що посвідчує особу. Представники акціонерів повинні мати при собі паспорт та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України.

Правління ЗАТ «Мандарин Плаза».

Господарський суд Сумської області (40030, м. Суми, вул. Шевченка, 18/1) Ухвалою по справі № 6/2-05 від 31.01.2005 р. порушив провадження у справі про банкрутство ТОВ агрофірми «Червоносільська» (поштова адреса: с. Червоне, Сумського р-ну, вул. Сумська, 36а, код 00855776). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Філенка Ігоря Миколайовича (ліцензія № 783139 від 11.05.2004 р., адреса: м. Суми, вул. Борців революції, 2),

Згідно ст. 14 п. 1 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» кредитори зобов'язані протягом 30 днів з моменту опублікування об'яви звернутись в Господарський суд з заявою про грошові вимоги до боржника.

Універсальна Аграрно-Промислова товарна біржа пропонує для реалізації через аукціон

Лот № 1.

1. - Об'єкти нерухомості ВАТ «ВНФ» Карпатхарчопром», які розташовані за адресою: м. Івано-Франківськ, с. Угорники, вул. 'Федорченка, 1 (з виїздом на вул. Незалежності, м. Івано-Франківськ) :

1. Складське приміщення (літ. «А») - загальною площею 709,1 м2
2. Виробниче приміщення (літ. «Аі») - загальною площею 754,2 м2
3. Адмінприміщення (літ. «Б») - загальною площею 91,5 м2
4. Прохідний пункт (літ. «В») - загальною площею 17,9 м2
5. Складське приміщення (літ. «Г») - загальною площею 131,6 м2
6. Естакада, піднавіс залізний, огорожа (паркан), ворота залізні.

Загальна вартість приміщень без врахування земельної ділянки (лоту № 1) складає - 600000,00 грн. без ПДВ.

2. - Обладнання:

Тістомісильна машина, борошнопросіювач, холодильна камера, мікромлин (для помолу), дітеперекладач, тістоподілювач, шафа для розстойки тіста (2 шт.), ванна для замочування пляшок, пляшкомийка машинна, транспортер для подачі пляшок, блок розливу і закупорки пляшок, фільтр для очистки води, водонагрівач (2 шт.), сатуратор, ємність для кунату, барабан для обжарки кави, автомат фасовочний, касовий апарат.

Загальна вартість обладнання (лоту № 1) складає - 53000,00 грн. без ПДВ.

Загальна вартість майна по лоту № 1 складає - 653000,00 грн. без ПДВ.

Для ознайомлення з майном звертатись до ліквідатора ВАТ «ВНФ» Карпатхарчопром» за тел. 8(050)373 48 05, 8 (097)985 27 40, 8 (0342)50 12 30

Аукціон по лоту № 1 відбудеться 10 березня 2005 р. об 11.00 год. Наступні торги - по мірі поступлення заявок щовівторка.

Лот № 8.

Майно підприємства ВАТ «Коломийська швейна фабрика», яке розташоване за адресою: вул. Валова, 34 (центр міста) в м. Коломия, Івано-Франківська обл., а саме:

- двоповерхове цегляне нежитлове приміщення, заг. площею 1160 кв. м. (в наявності газ, вода, каналізація, повністю електрифіковане, проведено ремонт даху).

Розташоване на земельній ділянці 0, 23 га, що входить в ціну майна.

Загальна вартість приміщення з врахуванням земельної ділянки (лоту № 8) складає - 1 320 000,00 грн.

Аукціон по лоту № 8 відбудеться 9 березня 2005 р. об 11.00 год. Наступні торги - по мірі поступлення заявок щовівторка. Лот № 9:

Майно підприємства ЗАТ «ІФА», яке розташоване за адресою: **с. Цінева, Рожнятівського району, Івано-Франківської області, а саме:**

- об' єкт нежитлового фонду ***«Завод по виготовленню керамічної плитки»,***

в який входить:

1. Прохідна (площею 23,6 м. кв.);
2. Адміністративно-виробничий корпус (три поверхи, загально площею 1701,3 м. кв.);
3. Склад (площею 56,1 м. кв.);
4. Виробничий корпус (площею 13068 м. кв.);
5. Блок насосних станцій та очисних споруд (площею 309,9 м. кв.);
6. Розподільний пункт (площею 51,3 м. кв.);
7. Компресорна (площею 104 м. кв.);
8. Котельня (площею 169,2 м. кв.);
9. Блок резервуарів (2 шт., об'єм 1 ємності 575 м. куб.);
10. Водонапірна башта (висота 18 м., об'ємом 50 м. куб.);
11. Покриття (пісок-гравій товщиною - 20 см., щебінь - 15 см., цемент-бетон - 18 см., загальна площа покриття 6160 м. кв.);
12. Ворота металічні (висота 2,5 м., площею 9,4 м. кв.);
13. Огорожа залізобетонна (висота 2,5 м., довжиною 1791 пог. м).

Кераміко-технологічна якість глини Ценявського родовища: 1) Пластичність - 8,3 -14,4; 2). *Вологість (формовочна - 18,7 - 21,7; 3) Крупнозернисті включення до 0,34%; 4) Чутливість до сушки ->180 с; 5) Оптимальна температура випалу - 950 °С.*

Загальна вартість об'єкту (лоту № 9) складає - 11 773 000,00 грн.

Аукціон по лоту № 9 відбудеться 17 березня 2005 р. о 10.00 год. Наступні торги - по мірі поступлення заявок щовівторка.

Більш детальну інформацію можна отримати за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії, 14, 5-ий поверх тел/факс. 8 (0342) 50-12-30, 50-12-31. Заявки приймаються за 3 робочі дні до проведення аукціону.

Господарським судом Дніпропетровської області, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, ухвала від 07.12.2004 р. порушено справу № Б 29/212/04 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Царичанський консервний завод», код ЄДРПОУ 00374031, адреса: 51000, смт. Царичанка, Дніпропетровської області, вул. Кірова, 168, рахунок № 26004070610100 в Дніпропетровській обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 305653.

Розпорядником майна призначено Чеснову Наталію Володимирівну, ліцензія АБ № 216702, 49101, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 28-а, оф. 201, тел. (0562) 36-10-75).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) постановою від 12 січня 2005 року по справі № 6/34-Б Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Росія», код ЄДРПОУ 03784967 (смт. Новотроїцьке, Новотроїцького району, Херсонської області) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Косенко Сергій Георгійович, ліцензія серії АА № 249849 (пр. Військовий, 6, м. Херсон, 73000, т. 8 (0552) 22-31-17).

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ
Акціонерної енергопостачальної компанії
«КИЇВЕНЕРГО»

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів Київенерго відбудуться 12 квітня 2005 року о 17.00 за адресою: м. Київ, площа І. Франка, 5, 4 поверх (актовий зал Компанії).

До порядку денного чергових загальних зборів акціонерів за підсумками фінансово-господарської діяльності Компанії за 2004 рік включені такі питання:

1. Звіт правління АК «Київенерго» про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2004 рік та визначення основних напрямів його діяльності на 2005 рік.
2. Звіт спостережної ради Київенерго про роботу за 2004 рік.
3. Затвердження звіту ревізійної комісії Київенерго за 2004 рік.
4. Затвердження річної фінансової звітності.
5. Розподіл прибутку Київенерго за підсумками роботи у 2004 році та затвердження нормативів розподілу прибутку на 2005 рік.
6. Внесення змін та доповнень до Статуту Київенерго.
7. Внесення змін та доповнень до внутрішніх нормативних документів Київенерго.
8. Про реорганізацію та припинення діяльності філіалів «Енергоавтотранс Київенерго» та «Управління інженерних та спеціальних робіт Київенерго».

Реєстрація учасників зборів відбудеться з 15.00 до 16.45 у день скликання зборів за місцем їх проведення. Учасники зборів повинні мати при собі паспорт або інший документ, що його замінює. Представники акціонерів можуть взяти участь у зборах на підставі довіреності, оформленої згідно з чинним законодавством.

Довідки за тел. (044) 239-46-00.

ПРАВЛІННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Горлівська автобаза»,

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється металевий навіс з кран-балкою (під демонтаж), які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Мініна і Пожарського, 3Б, 1985р., початкова ціна продажу - 9956,79 грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 497,84 грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 10 календарних днів із дня публікації у газеті по 07 березня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів із дня публікації інформації 09 березня 2005р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 14 00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санації ДП «Горлівський хімічний завод». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy. internet. dn. ua

Регіональне Агентство з питань банкрутства в АРК і м. Севастополі виступає Організатором публічних торгів (аукціону) з продажу майна (устаткування і механізмів) підприємства-банкрута — ВАТ «ТРЕКФА»

(справа № 2-11/52.1-2004). Загальна характеристика об'єктів продажу, які знаходяться за адресою: м. Сімферополь, вул. Київська, 144:

Лот № 1 — Автонавантажувач (тех. стан задовільний); напівпричіп Н-13-Х № 02-98 КР (тех. стан задовільний); напівпричіп Н-13-Х № 60-85 КР (тех. стан задовільний); напівпричіп Н-13-Х № 01248 КР (тех. стан задовільний); напівпричіп Н-13-Х № 6813 КР (тех. стан задовільний); напівпричіп Н-13-Х № 6812 КР (тех. стан задовільний); 2 касові апарати «Міні 500 МЕ» (стан задовільний), загальна початкова ціна лота 6706,43 грн., без ПДВ.

Лот № 2 — Автомобіль ГАЗ 52-27 № 06-34 КРР (тех. стан задовільний), початкова ціна 1349,46 грн., без ПДВ.

Лот № 3 — Автомобіль ІЖ 2715 № 76-69 КРО (тех. стан задовільний), початкова ціна 1468,93 грн., без ПДВ.

Лот № 4 — Напівпричіп Н-13-Х № 8467 КР (тех. стан незадовільний), початкова ціна 590,91 грн., без ПДВ

Лот № 5 — Кран-балка (технічно справний, у робочому стані), початкова ціна 1215,0 грн., без ПДВ.

Лот № 6 — Кран-балка (технічно справний, у робочому стані), початкова ціна 1113,75 грн., без ПДВ.

Лот № 7 — Прилад для перевірки форсунок (технічно несправний), початкова ціна 101,25 грн., без ПДВ;

Лот № 8 — Дві бензоколонки (технічно несправні), початкова ціна 1200,00 грн., без ПДВ.

Лот № 9 — Електроталь (технічно несправний), початкова ціна 120,00 грн., без ПДВ. Лот № 10 — Стенд ГСЗ (технічно несправний), початкова ціна 1500,00 грн., без ПДВ.

Лот № 11 — Дві печі електричні на 3 мармити (технічно справні), початкова ціна 366,66 грн., без ПДВ.

Лот № 12 — Електрична сковорода промислова (технічно справна), початкова ціна 820,00 грн., без ПДВ.

Лот № 13 — Електрозбивачка промислова з ємністю для кремозбивання (технічно справна); шафа жарова (технічно справна), початкова ціна 900,00 грн., без ПДВ.

Лот № 14 — Посудомийна машина (технічно справна), початкова ціна 1662,50 грн., без ПДВ.

Лот № 15 — Вітрина холодильна (холодильний прилавок ВХ) (технічно справна), початкова ціна 390,00 грн., без ПДВ.

Лот № 16 — Холодильний прилавок середньої температури ПВХС (технічно справний), початкова ціна 344,38 грн., без ПДВ.

Лот № 17 — Шафа холодильна на 4 дверей (у розібраному вигляді), початкова ціна 497,16 грн., без ПДВ.

Лот № 18 — Лінія ПККО, початкова ціна 586,50 грн., без ПДВ.

Лот № 19 — Верстат токарно-гвинтовий Модель 1К-62 № 4814 (технічно несправний), початкова ціна 1102,50 грн., без ПДВ.

Лот № 20 — Два верстати деревообробні (технічно несправні), початкова ціна 2025,00 грн., без ПДВ.

Лот № 21 — 7 столів письмових однотумбових; 3 столи приставних; стіл для засідань; стіл письмовий двотумбовий; шафа платтяна; 2 шафи книжкові; стінка меблева; крісло; 14 стільців; 2 вішалки підлогові; 8 жалюзі металевих; 3 телефонні апарати; обігрівач; 3 дзеркала; телевізор «Sony»; відеомагнітофон; стелаж металевий; 3 стелажі для двигунів; стелаж для мостів; 11 мостів задніх і передніх (технічно несправні); 4 куб. м дров від демонтажу збірно-розбірних будиночків; початкова ціна лота 3 046,81 грн. без ПДВ.

Лот № 22 — 2 телефонні комутатори, початкова ціна 65,62 грн. без ПДВ.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) і реєстраційний збір 17,00 грн. перераховуються на розрахунковий рахунок організатора торгів: р/с 26004440025300 у КРФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Сімферополь, МФО 324010, ЗКПО 31059557, Регіональне агентство з питань банкрутства в АРК і м. Севастополі до 24.03.05 р. включно. Заявки приймаються за адресою: 95048, м. Сімферополь, вул. Російська, 103-А, 2-й поверх, каб. № 15 з 9.00 до 17.00 (крім суботи і неділі).

Аукціон відбудеться 28.03.05 р. о 12.00 за адресою: м. Сімферополь, вул. Російська, 103-А, каб. № 2.

Переможцем аукціону визнається той покупець, що запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформляються протоколом, що є підставою для укладення впродовж 15 днів договору купівлі-продажу між продавцем і покупцем.

З питань участі в аукціоні й одержання додаткової інформації звертатися за тел. (0652) 49-44-41; 44-27-69; 548-776 з 9.00 до 17.00. Сайт www. cr. nnac. com. ua

КУРІНЬ
СУБОТА, 26 ЛЮТОГО 2005

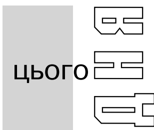
Народний календар

Березень березовим віником зиму вимітає, а весну в гості запрошує
27 лютого — Мелатія. Погожий день — літо буде гарне, але морози триватимуть.
4 березня — Казимира. Зазвичай нестійка погода. Якщо на Казимира погода, то буде на бараболю урода.

Прикмети березня

Червоний колір місяця в березні — ознака швидкого похолодання, посилення вітру, але ненадовго.
Рання весна — ознака того, що влітку буде багато негожих днів.

26 ЛЮТОГО

■ 1919 р. Раднарком України видав декрет «Про охорону лісів». ■ 1926 р. У Москві розпочато створення першого в світі інституту гематології та переливання крові. ■ 1932 р. У Києві відкрито культармійський університет з підготовки працівників культурного фронту. ■ 1936 р. У Німеччині випущено перший «Фольксваген». ■ 1977 р. У Сімферополі відкрито нове приміщення Кримського українського музично-драматичного театру. ■ 1993 р. Створено Парламентську асамблею організації Чорноморського економічного співробітництва.

Четверта дія

■ **КАЗКА**

Перша особа, Друге пришестя, третій — зайвий, четверта дія, п'яте колесо, палата № 6.., сто болячок! І в усьому цьому винна, звісно, Арифметика!

Той, хто надумав перебратися з одного берега на другий по мокрій хисткій поверхні, якою і є будь-яке море, повинен бути готовий до чого завгодно.

Якісь мандрівники (щоб не сказати — волоцюги), ледь доплинли до середини моря, як почалася така буря, що ніяк не могла не потопити такий корабель, на якому такі мандрівники.

Всі опинилися по шию у воді посеред розбурханого моря (бо ж трималися на плаву) і приготувалися до смерті...

І раптом — чудо! Дно піднялося, і на поверхню сплив острів. Разом з нашими потопаючими.

Оскільки всі були безбожниками, ніхто не подумав про Бога, однак знайшовся серед них один Учений, який і пояснив: буря тому й утворилася, що почалось підняття морського дна, а морське дно тому і піднялося, що під ним почалася буря всередині розплавленої земної маси...

Насправді ж це Бог вирішив усіх їх врятувати, тому що потопити ніколи не пізно.

Тільки-но всі висохли, почали ділити. Ні, не продукти чи воду, а острів! А коли почалась дільба, почався й лемент: чому мені менше?!..

Лемент був такий, що Бог ніяк не міг не почути.

Острів почав опускатися під воду, вода почала прибувати... Здійнявся новий лемент, але вже з іншого приводу.

Щойно всі знов опинилися по шию у воді, з неба пролунав голос: «Будете стояти так доти, доки не навчитеся жити без дільби!»

Тепер кожному належало землі на острові стільки, скільки було під його ногами.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

Оголошення
Візьму на квартиру 3—4 олігархів.

■ **7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ**

Фото Юрія ВЕНГЕРЕЦЬ.

☞ **Людина людині може бути не тільки вовком, а й овечкою.**
Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Пам'ятай!

Добровільне страхування обов'язкове!

Грабіж

Щоб багаті стали ще багатшими, а бідні ще біднішими, треба щоб багатим ніхто не заважав продовжувати грабувати народ.

Спати можна по-різному

Хто платив податки — спав спокійно, хто не платив — спав, як король.

Шкурне питання

Бути чи не бути? На це я відповім після консультацій з фінансовим радником.

Література плюс

Відомий маразмадорський письменник сушить сухарі. Він планує усамітнитись і написати книгу «Банановий Маразмадор — це не Банановий Маразмадор».

Скажи конкретно

Перш ніж пропонувати коханій руку і серце, спочатку скажи, що ти можеш запропонувати їй конкретнішого.

Убивці на замітку

Якщо ти убив кохання, то це ще не значить, що його на землі вже нема.

Сумно

Ти, звичайно, не бездарніший за інших, але ж ти не депутат і навіть не ректор!..

Хто є хто

Той, хто украв мільйон, уже не злодій. Він уже мільйонер.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ **МІНІ-БАЙКА**

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Криниця Гриця

Гриць викопав криницю,
Щоб не води напиться,
А при нагоді утопиться.
Бо звик Грицько так жить,
Щоб людям зло робить.
Володимир СЕМЕНО.

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

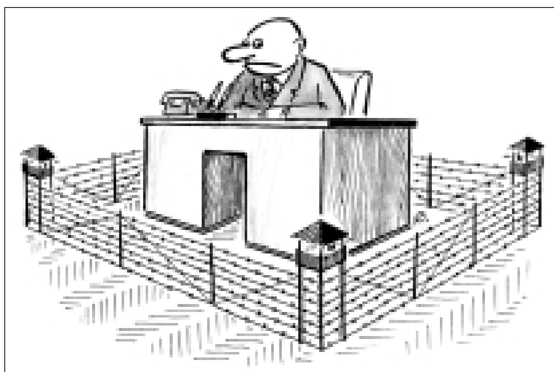

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Малувато буде

Степан Гавриш, народний депутат (про перспективи Н. Вітренко):
— Якщо Наталя Михайлівна рухатиметься в бік соціал-демократичних цінностей, то політичний басейн її підтримки буде набагато ширший...
Від чергового:
— Боюся, що коли Наталя Михайлівна почне рухатися, басейну буде мало.

Розчарування — одне за одним

Віктор Янукович, недавній кандидат на посаду президента:
— Я багато разів підтверджував, що президент Кучма — це велике розчарування в моєму житті.
Від чергового:
— Дивна річ, але Кучма теж, балакають, розчарований вашою урядовою увагою. Всього лиш одна дача, два охоронці, дві машини, чотири водії...

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Шанований злодій

Юлія Тимошенко, Прем'єр-міністр України:
— У цієї армії вже нічого красти. Усе вже зроблено до 2005 року. Те, що там є, не візьме жоден злодій, який себе поважає...
Від чергового:
— Гей, злодюго, якщо ти вкрав ракетні комплекси «Стріла 3М» до 2005 року, то можеш себе поважати!

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

У зв'язку з заявою про зв'язок

Вадим Чупрун, глава Донецької ОДА:
— Я пишаюся своїми зв'язками з Туркменистаном і не дозволю оскверняти ці зв'язки...
Від чергового:
— Як таке може статися: пам'ятника на батьківщині Туркменбаші вам ще не спорудили, а осквернятн його вже почали?

Мал. Олександра ДУБОВСЬКОГО.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.
СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 41
ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 59
ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 629
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»
Internet: http://uamedia.visti.net/golos